

DADZIS

Noskanējis
imantslochmelis@inbox.lv

2006

SATĪRAS UN HUMORA ŽURNĀLS
IZNĀK KOPŠ 1957. GADA
DIVAS REIZES MĒNESĪ

951 24

DECEMBRIS

Nr.

ZIEMSVĒTKU VECĪTI

litiskās elites
ungada ticējumi

irmala –
atvijas
asjuki

Galvenais,
ka esam
plusos!

BLAUMAŅA
UNGADA
ĀSTINŠ

Ls 0,75, abonējot - Ls 0,50

VAI TAD PAR GLOBĀLO
SASILŠANU NEKO NEZINI?

31

®

DADZIS: Pirms pāris dienām DADŽA redakcija saņēma sa-
trauktu zvanu. Zvanīja Timmer-
manes kundze no Rīgas, kura nule
kā bija noklausījies Latvijas Ra-
dio 1 izskanējušo vēsti par to, ka
grasās slēgt abas Latvijas cukura
ražotnes. Vēl pēc pāris dienām
saņēmām viņas vēstuli, kurā emo-
cijas par nepatīkamo ziņu izteiktas
dzeļā:

KO NĀKOTNE RĀDĪS?

Cukurniedres priecājas,
Jo tām uz Jelgavu, Liepāju jādodas.
Jāliek punkts Latvijas cukura ražoša-
nai,
Jāsāk cukurniedrišu cukura tirgošana.
Par gūto peļņu cukurniedrītes
Dzimtenes smilšu kalniņā
Ar godu apglabās cukurbietītes.
Ko latvju zemnieki turpmāk zemē
stādīs,
To nākotne mums rādīs.

Jūsu DADZIS

A. TIMMERMANE

SVEIKS, MĪLO DADŽĪ!

Gribēju Tev pasūdzēties par fir-
mā BALTKOM darbību. Augusta sākumā
slēdzu mājas komunikāciju komple-
ksu TRIO, kurā tika iekļauts interneta, telef-
ona un kabeltelevizijas pieslēgums. Mēn-
abonēšanas maksa Ls 14,99. Šī kompl-
ta ietvaros interneta pieslēguma ātru-
ms 768 kbit/s – tas ir vidējais ātrums. I-
skatoties uz to, lai ieietu internetā, g-
jās, ka bija jāgaida pat pusstunda. Pr-
neatbilstoši minētajam ātrumam. Bija
gadījumi, kad minētais pieslēgums
strādāja vispār. Dažas dienas atpakaļ
manis ieradās firmas BALTKOM pārstāvis
ar paziņojumu, ka tiks veikta kab-
maina, kas nodrošinās kvalitatīvā
pieslēgumu. Par šo prieku man t-
jāmaksā 5,42 latī – par pieslēgša-
Interesanti – vai tad, katru mēnesi m-
sādama 14,99, es jau nemaksāju p-
drošu un kvalitatīvu pieslēgumu
atbilstošu interneta ātrumam? Izrād-
nē, ja es tiešām vēlos sagaidīt prod-
ta kvalitātes atbilstību reālajā dzī-
par to man būs jāmaksā atsevišķi
Ar cie-

SINTIJA VEIDĀNE no Rīgas

Sveicam Jaunajā gadā visus lasītājus, kuri mums rakstījuši, un
visus, kuri tikai lasījuši. Visās būšanās un nebūšanās arī turpmāk
būsim kopā ar jums. Rakstiet un tapsiet uz klausīti! Panākumiem
bagātu Cūkas gadu!

PA DADŽA MATERIĀLU PEDĀM

DADZIS: DADŽA 21. numurā lasījām
DĀRA SKUJIŅA vēstuli ar sūdzību par to,
ka slimnīca ceļa locītavas ievietošanas ope-
rācijas veikšanai pašam lika sameklēt trīs
donorus, kuri uz viņa vārda nodotu asinis.
Izīnājāties ar Valsts asinsdonoru centru,
ai uzzinātu, kāpēc ilggadējam donoram pa-
am sev ir jāmeklē asins ziedotāji. Ar mums
unāja DAINA KRŪMIŅA, Valsts asinsdonoru
centra sabiedrisko lietu speciāliste, kura
paskaidroja, ka tuvākajā laikā tiek plānots
eviest sistēmu, kura ļaus donoriem ar stāžu
piepieņemamības gadījumā saņemt asinis,
piepiesaistot tam savus radniekus vai
draugus. Iespējams, tas stimulēs cilvēkus
nodot asinis. Tāpat uzzinājām, ka, neskatoties
uz daudzajiem asinsdonoru centru rīkotajiem
pasākumiem un reklāmas kampaņām, do-
noru kustība Latvijā vēl joprojām ir ļoti
pasīva. Tāpēc, plānojot ne pārāk steidzamas
operācijas, ārsti var tikai izteikt lūgumu,
evis noteikt obligātu prasību, pacientam
ašam sameklēt sev asins donorus.

Ojāra Skujiņa gadījumā saņēmām arī
akstisku komentāru:

Cienijamais Donor,
Esam pateicīgi par Jūsu ilggadēju līdzdalību
asins donoru kustībā, kas palīdzējis nevienam
slimniekam izvesēties. Valsts asinsdonoru
centrs regulāri nodrošina slimnīcas ar asins
komponentiem. Tomēr donoru skaits Latvijā nav
ietiekams, tāpēc, lai nebūtu jāatliek plānveida
operācijas asins trūkuma dēļ, nākas aicināt
cilvēkus radniekus un draugus aktīvi iesaistīties
donoru kustībā. Neviena neatliekama ārstniecī-
bi palīdzība slimniekam donoru trūkuma dēļ
netiek atlikta.
Valsts asins donoru centrs uzskata, ka
gūlārajiem donoriem ir priekšrocības saņemt
asins komponentus, nemeklējot papildu do-
norus savai ārstēšanai. Jums kā ilggadējam
donoram Valsts asins donoru centrs nodrošinās
piepieņemamos asins komponentus operācijas
veikšanai.

**Pateicībā un cieņā
VALSTS ASINSDONORU CENTRS**

DADZIS: lasījām arī ridzinieka Voldemāra
sūdzību par to, ka autobusu galapieturā
Abrenes ielā nav sabiedriskās tualetes. At-
bildi mums sniedza OSKARS FĪRMANIS, RP
SIA Rīgas satiksme preses sekretārs:

Autobusu galapunkts Abrenes ielā ir tā
saucamais tehniskais galapunkts, kas paredzēts
autobusu novietošanai un RP SIA Rīgas satiksme
darbiniekiem. Tas šobrīd nepilda sabiedriskās
autoostas funkciju. Abrenes ielas sabiedriskā
transporta pieturvietā ir tāda pati pieturvietā
vai galapunkts kā citviet Rīgas pilsētā. RP SIA
Rīgas satiksme neatbild par sabiedrisko tuaļu
ierīkošanu Rīgas pilsētā.

CĪŅA PRET NELIKUMĪGO ALKOHOLU TURPINĀS!

DADZIS: 20. numurā lasījām Andra
Bergmaņa rakstu TĀDA IR DZĪVE. Tajā bija
veikts neliels pētījums par tā sauktajām
TOČKĀM. Gandrīz katrs no mums ir
aizdomājies par to, kāpēc cīņa pret nelegālo
alkoholu ir tik pasīva. Daudzi zina, kur
var iegādāties nelegālo alkoholu vai kur
alkoholu var iegādāties pēc plkst. 22.00, bet
tik un tā šīs vietas plaukst un zeļ un vērties
ciet nemaz netaisās. Kāpēc tā, to jautājām
Valsts policijai.

Cīņa ar nelegālā alkohola izplatību notiek
nepārtraukti, gan veicot profilaktiskos reidus, gan
cīnoties ar kontrabandas spirtu, veicot operatīvos
pasākumus. Policijas struktūrvienību darbinieki
sadarbībā ar VID un citām struktūrām gandrīz
katru nedēļu apbraukā aizdomīgās adreses,
pārbauda iespējamās nelegālā alkohola
ražošanas vietas un tml. Taču šeit ir jāmin arī,
ka liela loma ir robežsardzei un muitai. Nesen, pie-
mēram, tika atklāts gadījums, kad kontrabandas
ceļā ievests spirts, un šajā noziegumā piedalījušās
arī robežsardzes un muitas amatpersonas. Par
nelikumīgu alkohola tirdzniecību var piemērot
gan administratīvu, gan kriminālu sodu. Lie-
lākoties tiek piemēroti administratīvie sodi, kad,
konstatējot nelikumīgas tirdzniecības faktu, tiek

sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols
kas tālāk lēmuma pieņemšanai tiek nosūtīts Vi-
Taču šos sodus neviens nemaksā un turpinā sav
pretlikumīgās darbības. Pie kriminālatbildīb-
var saukt tikai tādos gadījumos, ja perso-
atkārtoti pieķerta, tirgojot nelegālo alkoholu
gada laikā, vai ja tas izdarīts lielos apmēros, ta-
tirgoņi mainās ik pa laikam vienā un tajā pa-
vietā, kā rezultātā vienā t.s. **točkā** ir sastāa
vairāki administratīvo pārkāpumu protokoli, b
dažādām personām, kas, protams, sodu nemaks
Tāpat ir grūti pierādīt nelikumīgās tirdzniecīb-
faktu, jo **točku** īpašnieki alkoholu pārdod tik
zināmam klientu lokam. Turklāt, pieķerot pircē-
par iegādāšanos arī paredzēts sods, un tas
lielāks nekā tirgotājam, ir jādodas pie pārdevē-
un jāpierāda, ka tieši viņš ir pārdevis šo alkoholu
Nereti tas beidzas ar to, ka **točkas** lodziņš tie-
aizcirsts ciet. Policijas darbiniekam nav tiesīb-
iekļūt šajā vietā, un nākas sastādīt administratīvu
pārkāpuma protokolu pircējam. Ir, protam,
gadījumi, kad tiek saukti arī pie kriminālatbildīb-
taču lielākoties gadījumu šiem cilvēkiem tie-
piemērota nosacīta brīvības atņemšana, ko
netraucē turpināt nelegālās darbības. Pastāvoš-
likumdošana policijas darbiniekam nedo-
pilnvaras veikt kratīšanu **točkās**, lai konstatē-
ka tajās tiek uzglabāts nelegālais alkohols, ko
ļautu uzsākt kriminālprocesu, jo tas paredzē-
tikai kriminālprakses ietvaros. **Tas nozīmē, k**
pirms kratīšanas ordera saņemšanas ir jābū-
uzsāktam kriminālprocesam par faktu, tač-
to var izdarīt tikai tad, kad persona pieķerte
tirgojot nelegāli alkoholu atkārtoti gad-
laikā. Tāpat administratīvās prakses ietvaros na-
iespējams veikt citas operatīvā darba metodes, j
to neparedz administratīvo pārkāpumu kodeks.
Šobrīd Tieslietu ministrijai ir uzdots izveidot darb-
grupu, kas izstrādās nepieciešamās izmaiņas
likumdošanā, lai varētu efektīvāk cīnīties ar šie-
likumpārkāpumiem. Šajā darba grupā piedalīsie
arī pārstāvji no Valsts policijas, un jācer, ka tiks
sasniegti kādi pozitīvi rezultāti.

Ar cieņu SINTIJA VIRSE
LR IeM Valsts policija
Preses un sabiedrisko attiecību birojs
Preses nodaļas priekšnieka p.

Prozit, Cūkas gadā!

Lai nu tie citi, kur tie citi, bet mēs, letiņi, esam varena tauta! Sakiet, kura tauta vēl var atļauties to, ko mūšējā? Katru gadu uz Latvijas ceļiem iet bojā vairāk cilvēku nekā bezmaz visā krustnešu iebrukuma laikā. Kas par to? Vai tādēļ tie, kuri vēl palikuši dzīvi, nebrauc dzērumā? Un kā vēl! Met un brauc. Līdz stabam. Līdz grāvim. Līdz citas automašīnas sāniem. Pagasti un pilsētas ir pilnas ar ģimenēm, kurās dzēr ne tikai tēvi, bet arī mātes un bērni, ik pa brīdim kādu aizved uz kapsētu – kas par to? Vai tādēļ nepacels glāzītes ar *Preiļu sevišķo*? Vai tādēļ nedzērs pirms bērna ieņemšanas, ieņemšanas laikā un pēc tās? Necelsim lieku brēku par to, ka dzimst nervu slimī, dzimst dauni, dzimst bērni, kuri jau reizē ar mātes pienu ir nomēģinājuši *dzimtenīti*! – *Kāds špabis, tāda zacene!* – reiz teica man pazīstams vīrs, piekļūstot pie trīskārtīgā odekologa maizes ņuku, apziestu ar matu briljantīnziedi.

Nu, kura tauta vēl spējīga uz tādu konsekvenci? Vai pēc visa tā jābrīnās, ka no mūsu tautiešu vidus ir nākuši tik daudz revolucionāro cīnītāju?! – *Ja pagastā bija kaut viens dzērājs un plencis, tad pēc sarkanarmijas ienākšanas četrdesmitajā viņš izrādījās dedzīgākais komunistu un ekspropriētājs*, – atcerējās tos laikus mans vectēvs. Ja šodien Latvijā iesojotu jauni atbrīvotāju pūļi, o, kas par revolucionāru baru viņus sagaidītu! *Raikomus* un *gorkomus* varētu noformēt stundas laikā, par ekspropriētājiem un *izstrebīķeļiem* nemaz ī nerunānot. Jo mēs, latvieši, esam revolucionāri savā būtībā. Dvēselē. – *Velna žīdi!* – latvietis saka. – *Redz, kā viņi viens otru stutē! Redz, kā viņiem vienmēr ir nauda!* – *Jā, bet kas traucē latviešiem darīt to pašu?* – jūs naivi jautāsi. – *Mana revolucionārā sirdsapziņa!* – latvietis lepnī atbildēs. Jo viņš ir pieradis skaitīt naudu cita kabatā. Jo tas ir vieglāk, nekā pašam to nopelnīt. – *Kaimiņienei nosprāga govys, kas man par daļu, bet patikami!* – Un, nedod Dievs, kāds no pavējiem tiks pie naudas vai viņam paveiksies! Tūlīt pat atradīsies kāds cits, kurš dibinās nākamo *Pilsētai un pasaulei*, lai pierādītu, kas gan par briesmoni ir tas, kurš nav plēģurojis, gulējis uz krāsns vai citādi kā demonstrējis savu piederību revolucionāru pulkam, bet strādājis. Īstens latvietis piebildīs, ka ar godīgu darbu tik daudz nevar nopelnīt. Jo darbs – tas viņa izpratnē nozīmē zāgēt malku, art remi, stāvēt pie darbgalda, remontēt auto, mūrēt sienu, sliktākā gadījumā – slaucīt ielu vai stāvēt aiz pāra letes. Jebkurš, kurš darbojas finanšu, tirdzniecības vai kādā citā līdzīgā uzņēmējdarbības jomā, ir un paliek īstentīcīgam revolucionāram latvietim sliktāks par Kaupēnu un Bagdādes zagli.

Tiesa, pēdējos gadus pie glāzītes dzied ne tikai *Mēs pavisam bijām četri...*, bet velk arī mēdīņus no rokoperas *Kaupēns, mans nīlais...* Tā kā, cerams, drīz vien Rīgā parādīsies Kaupēna iela, līdzīgi kā vienā no Izraēlas pilsētām ir ASV mafijas *killera* Meira Lanska iela un vismaz šis amats tiks reabilitēts, tīpaši atceroties, ka slavenie revolūcijas vadoni tīpaši atceroties, ka parastākie lielceļa laupītāji, pēc tam apguvuši banku uzlauzēju profesiju un iobeiguši ar ekspropriatoru goda nosaukumu. Iet pagaidām pirkšim *Preiļu sevišķo*, iziesim labisko atlasī un izdzīvojušiem piešķirsim lavas pilno revolucionārā *Kaupēna* goda nosaukumu. Prozit!

Paceļot pilnu glāzi uz jauno, Cūkas gadu, laimes uz-
auc

DADZIS

Saiminiece gadu sākot,
Cūku lūdz, lai iekšā nākot.
Sena patiesība esot,
Cūka cūkas laimi nesot

L. Galvina

BEZ VĀRDIEM L. Galvina

Izdevniecība SIA HUMORA INSTITŪTS,

vien. reģ. Nr.4000375732,
Graudu iela 68 A – 318, Rīga, LV-1058,
bankas konts LV 60 HABA 0551010617042.

Valdes loc. ANDRIS RUGĒNS,
tāl. 7611087, mob. 26613300, fakss 7611018,
e-pasts: jaunbeerzs@one.lv;
jaunbeerzs@gmail.com.
Mārketinga direktore LAIMDOTA RUGĒNA,
tāl. 7611088, mob. 26612277, fakss 7611018,
e-pasts: reklama@dadzis.lv;
laimdotarugena@one.lv.
Mārketinga nodaļas redaktore LIENE KĻAVINA
tāl./fakss 7611018, mob. 29390817,
e-pasts: reklama@dadzis.lv.
Biroja vadītāja VITA ALEIŅIKOVA,
tāl./fakss 7611018, mob. 26613322,
e-pasts: birojs@dadzis.lv.

Žurnāls DADZIS,

iznāk kopš 1957. gada divas reizes mēnesī,
reģ. apl. Nr. 000701251, ISSN 1691-2519,
Graudu iela 68 A – 318, Rīga, LV-1058.

Galvenais redaktors ANDRIS RUGĒNS,
tāl. 7611087, mob. 26613300, fakss 7611018,
e-pasts: jaunbeerzs@one.lv;
jaunbeerzs@gmail.com.
Atbildīgā redaktore KRISTĪNE AUGSTKALNE,
tāl. 7611088, mob. 29873159, fakss 7611018,
e-pasts: kristine@dadzis.lv.
Kultūras un ārzemju sakaru nodaļas redaktors
LAIMDOTA RUGĒNA,
tāl. 7611088, mob. 26612277, fakss 7611018,
e-pasts: laimdota@dadzis.lv;
laimdotarugena@one.lv.
Vēstulju nodaļas redaktore ELITA SAPULE,
tāl. 7611708, mob. 22370909, fakss 7611018,
e-pasts: redakcija@dadzis.lv.
Atbildīgais par DADŽA kalendāru
MĀRTINŠ RUGĒNS,
tāl. 7611018, mob. 26613377,
e-pasts: martins.rugens@gmail.com.
Galvenais mākslinieks un maketētājs
DAINIS BREIKŠS,
tāl. 7064224, fakss 7611018,
e-pasts: redakcija@dadzis.lv

www.dadzis.lv,

Graudu 68 A – 310, Rīga, LV-1058.
Atbildīgā redaktore ZANE RUGĒNA,
tāl. 7611708, mob. 26613355,
e-pasts: zane@dadzis.lv.
Atbildīgais par datorsalikumu DĀVIS BOJĀRS
tāl. 7611708, mob. 26589297.

© Pārpublicējot materiālus, nepieciešama
SIA HUMORA INSTITŪTS atļauja.
Iesniegtos un atsūtītos materiālus redakcija
atpakaļ neizsūniedz.

1. vāka karikatūra – R. Cinkuss.
4. vāka karikatūra – J. Kārklīņš.
Pateicamies J. Mišina bibliotēkai par žurnāla
noformējumā izmantotajām pastkartēm.

UZMANĪBU, INDE!

Politīķi melo,
Pat kustas ausis,
Un galvenais – daudzi
Aizgrābti klausās.

Patiesība ir inde,
Mēs to zinām:
Mazās devās ārstē,
Lielās nogalina.

A. AUZIŅŠ

Priecīgus Ziemassvētkus!

...un gaidiet, kā mēs pārsteigsim jūs nākamgad!

MĒS JAU GANDRĪZ
ESAM TIKUŠI VAĻĀ
NO KALORIJĀM!

TIKAI DIVAS KALORIJAS

TĪLĪT TIKSIM VAĻĀ
ARĪ NO GARŠAS!

G. Ziemeļa fotokolāžas

SKAIDROJOŠĀ VĀRDNĪCA

Ofiss – iestāde, kas var darboties bez šefa, bet ies bojā bez sekretāres.

Parteijskums – daudzu bezprāts dažu izdevīgumam.

Paskaidrojums – pieklājīgs vārds attaisnoju-
miem.

Brieduma gadi – laiks, kad matus vairs ne-
ķemmē, bet kārto.

Melis – cilvēks, kurš sirgst ar zvērestu nesatu-
rēšanu.

Nauda – lieta, kura vienmēr kaitē iekšējā miera
sasniegšanai. Ja tās nav – traucē, ja tā ir – arī
traucē.

Kur meklēt cūkas laimi?

Kopš seniem laikiem gadu mija tiek uzskatīta par īsto brīdi, kad uzzin kāda laime jūs gaida nākamajā gadā. Noskaidrosim, ko gaidīt no Cūkas gada!

Cūkas laime. Uzsmaidis tam, kurš rasola bļodā ar seju iekritīs un tiks savlaicīgi no tra-
izvilks.

Maģiskā košlājāmā gumija. Iedomājieties kādu vēlēšanos. Paņemiet jaunu košlājamo gum
divpadsmit reizes sakodiet un splaujiet pret loga rūti. Ja pielips, jūs pats esat cūka uz goda
nekādu cūkas laimi jums nevajag. Ja stikls no trieciena ielaisās, sāciet domāt par Ginesa rekor
grāmatu – jums ir izredzes.

Sveša laime. Īsi pirms divpadsmitiem savāciet visu svinētāju mašīnu atslēgas un noslēp
Kurš kādas atslēgas atradis, ar tādu mašīnu brauks mājās. Iebildumi netiek ņemti vērā. Vai tad
nebijāt tas, kuram sava manta nekad nelikās pietiekami laba?

Laimīgā monēta. Iecepiet monētu kādā konditorejas izstrādājumā. Cūkas laime uzspīdēs ta
kurš to atradis. Savukārt tas, kurš pret monētu nolauzis zobu, būs atradis zobārsta laimi. Ja mon
vakara gaitā tā arī neatrodas, tā bijusi ķirurga laime.

Zilēšana ar kurpi. Nepieciešamas visu viesu kurpes, koridors un kaķis. No rīta kāds savā kur
atradis kaķa laimi, bet kaķim, paši zināt, – deviņas dzīvības!

Zilēšana pelnos. Ja esat smēķētājs, paņemiet pelnu trauku un tieši pulksten divpadsmit
saskaitiet tajā izsmēķus. Ja pāra skaitlis, tad kaitīgo paradumu atmetīs, ja nepāra – ne. Cer
cigaretēm celsies jebkurā gadījumā.

KĀ ĢĒRBTIES, SAGAI DOT SARKANĀS CŪKAS GADU?

Zila, zaļa vai sarkana cūka paliek cūka.
Atstājiet mugurā pleķainos džinsus, un lieta
darīta! Šogad pat dāmām nav jāuztraucas
par traipiem, kas vakara gaitā var uzņemties
jaunajām vakarkleitām. Atcerieties, kā jauno
gadu sagaidīsiet, tā arī pavadīsiet, tāpēc pats
svarīgākais ir labs noskaņojums.

100 gramu un kultūra

- Paģiras – stāvoklis, kad fiziskais diskom-
forts kaujas ar garīgo un abiem ir pilnīgi
vienalga, kā jūs tādā brīdī jūtaties.
- Šampanietis ir smalks dzēriens, to var dzert
no dāmas korpītes. Tātad šnabis būtu jā-
dzer no kirzas zābaka.
- Precies! Ja gadīsies laba sieva, draugiem
būs iemesls dzert uz tavu veselību, ja sliktā,
tu dzersi uz draugu veselību.
- Parasti zāles iedarbojas lēnāk nekā slimība.
Uz alkoholu tas neattiecas, jo tā daba ir at-
karīga no dzeršanas biežuma un daudzū-
ma.

ABLOMS ABLOMIČS

KULTŪRISMI

Starp citu

- Piedzima rakstnieku ģimenē: gan viņa
māte, gan tēvs prata rakstīt.
- Trūkst līdzekļu kultūrai? Bet nekultūrai tā
arī pāri nepaliek!
- Tā arī netop skaidrs, kurš gudrāks – māks-
las kritiķis vai mākslas zinātnieks.
- Romānā nav notikuma? Vai tad tas nav no-
tikums, ka izdots romāns, kurā nav notiku-
ma!
- Viņa gleznotos aktus žūrija noaktēja.
- Dzejoja galvenokārt par mīlu, kuras nav.

A. BRIEDI

KURMJA RAKUM

- Kungi, būsīm džentlmeņi – skatīsim dāma
arī pēc cepures.
- Politikā sili nesalauž, bet apgāž, jo parasti
tā izrādās par mazu.
- Ko Dievs cilvēkam atņēmis, viegli saredzē
bet doto grūti pamanīt.
- Jo vairāk zaudēts, jo sekmīgāk sokas vērtī-
bu pārvērtēšana.

FRANCIS USĀP

KAD VAKARS SVĒTAIS NAMOS IENĀ

Teksts: H. Krūze, Zīmējis: J. K.

Gaišo Ziemassvētku ga
Laudis lielveikalos spai
Santa Klausu vārdā Jā
Solids jauns kungs pasau

LIELVEIKALS

Sola algu labu, smaida:
- Saeimā jau Tevi gaida!
Jānis piekrīt, ko lai dara.
Ja jau pavēl tautas vara.

SAEIMA

Kungi apaļi un liesi
Laipni uzņem reto viesi.
Sniedzot lasi, karbonādi,
Metaksu un limonādi.

... Dāvanmaiss kad iztukšots,
Tūlīt pilns tiek pretī dots:
- Dāli tautai, salaveci,
Mūsu sarūpēto preci! -

Paķer Jānis atkal maisu
- Nav ko tautā radīt plais
Atpakaļ stiepj kungiem a
- Šito putru strebiet pas

... Svētais vakars namos ienāk,
Arī Jāņa kārtā pienāk -
Vēl visiem satīcību tas,
Dod jaukas, mīlas dāvanas.

Intervija ar Ziemsvētku vecī

Kērām vecīti aiz bārdas un pratinājām par visvisādiem jautājumiem.

*Taudz laimes
Jaunā gadā!*

– Tātad jūs esat īstais Ziemsvētku vecītis?
– Šaubu nav, šaubu nav.

– Kāds tad ir jūsu īstais vārds? Tā arī saucaties – Ziemsvētku vecītis, vai arī citos vārdos kā Santa Klauss, Salatēvs un citos?

– Redziet, katrā laikā un katrā valstī mani sauc savādāk, taču tam isti nav nozīmes. Pase man nav nepieciešama, tāpēc par vārdu ļoti nesatraucos. Bērni zina, kas es esmu, lai kādu vārdu man arī dotu attiecīgajā valstī. Galvenais, lai nesāk saukt sliktos vārdos /smejas/.

– Vai varat mazliet plašāk raksturot, kas tad jūs isti esat?

– Hm, bet vai tad jūs to nezināt? /Smejas./ Ja nopietni un pat ļoti nopietni – pasaulē, kurā ir daudz cilvēku, vienmēr blakus priekam būs arī daudz bēdu. Diemžēl, taču tā tas ir iekārtots. Bieži vien cilvēkiem nākas ciest, nemaz neesot pelnījušiem šādas ciešanas. Starp citu, ne tikai cilvēkiem, bet arī citām dzīvām radībām, taču tas jau ir cits stāsts.

Tālāk jau ir tīra matemātika – jo vairāk prieka, jo mazāk bēdu. Vairojot labās lietas, vairojam arī labestību cilvēkos, un jo vairāk cilvēkos labestības, jo mazāk ļaunuma. Ļaunumam ar ļaunu atbildēt nedrīkst, jāatbild ar labu. Ja kāda spēkos ir vairojot šo labestību, viņam tas jādara, lai mūsu pasaule pastāvētu ilgāk, jo ļaunums ved uz iznīcību, bet labais uztur dzīvību. Šī ideja ir misijas uzdevums man un daudziem citiem, kuru iespējās ir dāvēt mazliet prieka cilvēkiem. Šis bija padziļinātais misijas variants /smejas/. Redziet, katrā pasaules reģionā tēma par labā uzvaru pār ļauno ir apvīta ar vietas vēsturei atbilstošu stāstu un neskaitāmām variācijām par to. Taču būtība, princips tam visam ir viens.

– Vai jums ir konkurenti?

– Runā, ka Itālijā dāvanas nenesot Ziemsvētku

vecītis, bet gan ragana La Befana.

– Kā ir ar bērniem, kurus vērojat augu gadu un kuru labos un sliktos darbus vērtējat?

– Visi bērni savā sirdī ir labi, nav ļaunu bērnu. Ja kādā ir ļaunums, tas tikai tādēļ, ka viņš ir vilies un netic vairs labajam. Tad jāsniedz divtik liela labestība. Protams, es vienmēr ļoti priecājos par labajiem bērnu darbiem, taču nekad neatstāju bez ievēribas arī ne tik čaklos un jaukos bērnus. Tas, ka tiem, kas slikti uzvedušies, dāvinu sliktākas dāvanas, vairāk ir tāds kā vecāku pedagoģiskais triks /smejas/. Lai piedod man vecāki, bet samelot nespēju.

– Runājot par vecākiem, uzdošu, manu-prāt, vislielāko gadsimta miklu – vai dāvanas dāvināt arī pieaugušajiem? Ja ne, tad līdz cik gadu vecumam bērns skaitās bērns? Vai ir vecums, kuram iestājoties, ir skaidrs – āha, kopš šā gada dāvanas vairs nesaņem!

– Vai tad ir kāds pieaugušais, kurš sirdī nav bērns? Vienīgā pieaugušo nelaime ir tā, ka līdz ar vecumu viņiem pasliktinās redze, domāju ne tīri fiziski, bet mentāli – ir grūtāk saskatīt brīnumu, ir vieglāk paiet garām Ziemsvētku vecīša atstātajai dāvanai. Tādēļ, atbildot uz jūsu jautājumu, jāsaka – principā nav tāda vecuma, ar kuru pārstāj saņemt dāvanas. Toties ir tāds vecums, no kura sāk dāvanas vairs neredzēt. Tas ir atkarīgs no jūsu iekšējā bērna spēka un gudrības.

– Kur jūs dzīvojat?

– Aiz polārā loka.

– Vai jūs satrauc draudi par globālās sasilšanas izraisīto atkusni?

– Šādas pārmaiņas vienmēr ir ļoti sāpīgas. Taču, ja nebūtu bijis, piemēram, ledus laikmeta, iespējams, nebūtu mūs...

Taudz laimes jaunā gadā!

Prosit Neujahr!

– Jūs daudz ceļojat.

– Kā uz to skatās... hmm, jā salīdzinoši da

– Salīdzinoši ar ko?

– Nu, ar fejām, eņģeļiem, kuriem mēdz nosūtījumi uz visneticamākajām vietām. par to daudz stāstīt nevēlētos.

– Jums ir kontakts pat ar eņģeļiem?

– Ziniet, eņģeļi pēc savas dabas ir ļoti draugi un atsaucīgi, ar viņiem nav grūti kontaktēties. Bez tam mums ir kopīgs darbs, esam ne t draugi, bet arī, tā sakot, viena veikaliņa ar mani. /Smejas./

– Kāda ir jocīgākā dāvana, ko jums ir lūdzdāvināt?

– Hmm, jāpadomā. Reiz, kāds zēns ļoti jās kazu, dzīvu kazu. Izrādās, tādēļ, ka tētis bija no Ventspils puses un runājot mē mazliet savādi izlocīt vārdus – tēta mīļā teiciens, ja puisēns mēdza saslimt, bija: – kazzam' būs vesels! – Zēns uz Ziemsvētku saslimis un domāja, ka taps vesels brīdī, kad savā īpašumā ieguvīs kazu. Tas ir pilnīgi r gadījums! Taču visbiežāk cilvēki vēlas m iegribas dāvanu – bērniem vizitplatītākā divritenis, kucēns, un jau arī moblais telefons MP3 atskaņotājs vai citas elektronikas lietas, brālītis vai māsiņa, taču visu laiku favc ir – kaut pazustu vai nu skola, vai klases žurn vai reizēm pat skolotāja.

Pieaugušajiem dāvanas iedalās tajās, ko nc citi, piemēram, sievietēm miklas ruļļi, sievasmāt grāmatas Melnā pavārgrāmata, Ziemsvētku brīnums: Dēla jaunā sieva arī ir cilvēks! – un tā ko karsti vēlas paši, bet, visticamākais, ne neiegūst, piemēram, vīriešiem – jauna sieva jauna dzīve, labāka makšķere nekā kaimiņa iespēja dēla vietā iet uz skolu... Vai pieaugu nav bērni? /Smejas./ Tas, protams, ir joks.

– Vai varat pastāstīt kādu atgadījumu ceļojot pa pasauli, varbūt kādu īpašu stāstu?

– Katra cilvēka stāsts ir īpašs, bet to var saprast tikai brīžos, kad esam līdzīgā situācijā ar stāst.

varoni. Taču jūs, ja pareizi saprotu, vēlaties kādu stāstu ar humoru? Labprāt pastāstīšu par saviem paša misēkļiem, kas man ir diezgan raksturīgi /smejas/. Pēc dabas, jāsaka godīgi, neesmu nevērīgs, bet aizmārsīgs gan, un dzīvei labpatīk man allaž par to atgādināt. Nemaz nesāksu stāstīt par to, kā neskaitāmas reizes esmu aizmirsis kādu no saviem rūķiem uz jumta, bet pats aiztraucies jau tālu prom, vai kā pusceļā uz vienu kontinentu konstatēju, ka tur svētki būs tikai pēc septiņām stundām, kamēr man ir jau jābūt otrā pasaules malā. Kad mēdzu braukt ar ziemeļbriežiem /reizēm arī savādāk nogādāju dāvanas/, viņiem patīk mani izjokot. Tie ir vieni lieliski dzīvnieki, bet ar nežēlīgu humora izjūtu. Reiz viņi notēloja, ka ir apēduši dāvanas un ka viņiem sasāpējušies vēderi. Sabijos ne pa jokam, bet tad viņi man sāka klāstīt, ka labākās zāles pret to esot pāris labi glazētu piparkūku mājiņu un karstviņš! Viņi ir ļoti lieli plāpas un allaž gatavi pasmieties par savu kučieri! /Smejas/.

Vēl manas kājas allaž ir bijušas mazliet nepiemērotas manai profesijai /smejas/. Tās ir par garu, un gadās aizķerties aiz lampiņu virtenēm vai kur citur. Reiz tās tapa par būtisku šķērslī, lai es droši nogādātu dāvanas tur, kur tām jābūt, – iesprūdu skurstenī /smejas/. Maniem ziemeļbriežiem bija ielūgums lielie priekš!

Ir kāds ļoti aizkustinošs un skaists stāsts, kas vairāk piestāv Ziemsvētkiem. Tas ir par puisīti, kurš dzīvoja Āfrikā, un notika pagājušā gadsimta divdesmitajos gados. Tajos laikos Āfrikā galvenokārt mēdzu apciemot misionārus, kuri sniedza humanitāro palīdzību Āfrikas trūkcumcietējiem. Parasti tie bija kristīgi ļaudis un viņiem bija lielas nesaprašanās ar vietējo tautu, kuri vēlējās uzturēt savas senās paražas un nepieņēma kristietību, diemžēl reizēm šie konflikti izvērtās traģiski. Arī Ziemsvētki nebija izņēmums. Tajā ciematā, misionāru skolā mācījās kāds īpašs puisēns. Arī viņš bija audzināts seno tradīciju garā un nebūt negrasījās atteikties no senām paražām, taču viņš bija ļoti zinātkārs un bija iecienījis stāstus par Ziemsvētkiem. Viss cits, kas nāca no Eiropas, viņam bija nesaprotams, bet Ziemsvētki šķita tuvi un mīli. Lai gan misionāri mēģināja citus bērnus interesēt pat ar fantastiskām, krāšņām dāvanām, starp savējiem viņš bija tāds vienīgais. Lūk, toreiz, Ziemsvētku vakarā, sākās kāds nepatīkams ašķis starp vietējo iezemietiem un šoferi, pēc tautības īru. Strīds pieņēma pēkšņi un sākās dūru vicināšana. Palīgā steidzās abas puses, un vietējie cilts adoni to uzskatīja par veiksmīgu brīdi, lai sāktu lielu konfliktu – sak, ja reiz es vadzīs lūzis. Par mirtiesnesi izrādījās mazais puisītis, kurš pārliecināja abas puses vadoni, ka Ziemsvētkos sākt karu nedrīkst – lai arī ienaidnieku, tomēr tas ir svēts laiks, kad virs zemes jāvalda mieram. Pēc sarunas virsaitis viņam gi apspriedās ar savas cilts vecāko un nolēma respektēt ienaidnieka svēto telpu, bet pēc svētkiem abas puses jau bija pārdomājušas savu rīcību un tās piekrita miera sarunām, pēc kurām atjaunojās saskaņa starp abām

pusēm. Gudro zēnu iecēla teju vai svētā un padomnieka kārtā. Zēns vēl izvēlējās ārsta profesiju un lieliski apvienoja savas cilts zināšanas ar Eiropas medicīnu, kļūstot par lielisku ārstu. Nu jau viņš ir sirms vīrs, gandrīz tāpat kā es.

– Vai sirmie mati jums ir no aktīvā dzīvesveida vai no cienījamā vecuma?

– /Smejas./ 1205. gadā, nejausi paslīdot un krītot no jumta, iekritu tieši rokās daļai Sniegbaltītei. Pēc divu nedēļu laulības dzīves tik patiešām matiem un bārdas. Runājot nopietni, neesmu vairs nekāds jauns cilvēks.

– Vai jums patīk anekdotes, joki un karikatūras, kur pats esat galvenais varonis?

– Patīk. Kaut kā taču cilvēkiem jāuztur sevi prieks, gaidot Ziemsvētkus. Ja tas vēl joprojām esmu es, kas viņiem visu gadu sagādā prieku, tad viņi tikai lepoties ar to! Maniem ziemeļbriežiem ir rezervēti skatījumi uz mani. Kad viņi mani iznes cauri, es viņiem stāstu anekdotes, kurās viņi iesaistīti, – abi kapitāli nepiecieš kritiku!

Pašam ļoti patīk joks par sevi, ko izdomāju kopā ar kādu tibetiešu draugu: Ziemsvētku vecītis iepriekšējā dzīvē bija Hosē Sančo, fazencis, Klaus un dēli īpašnieks un nodarbojās ar nodokļu iekasēšanu. Šajā dzīvē viņi izpērk karmu /smejas/.

– Kādēļ šogad atbraucāt ar cūkām pajūgā?

– Šāds jautājums man rada satraukumu – vai tad šogad nav Cūkām? Gadās sajaukt, nopietni.

– Ko iesakāt tiem, kuri tomēr par spīti visam nav redzējuši Ziemsvētku vecīti un apgalvo, ka netic viņam?

– Atcerieties – radīt brīnumu ir katra spēkos!

– Ko novēlat DADŽA lasītājiem?

– Priecīgus svētkus, protams, un laimīgu Jauno gadu!

Pilsēta uz vilņa.....

Ne tik senā pagātnē Jūrmala aplaimoja visu Latviju ar jaunu tradīciju, pēc lielās Amerikas pieredzes sauktu par *Jūrmalgeitu*. Diženi politiķi nolēma kuplināt labo darbu sarakstu ar vēl labākiem un, lai vārdi kļūtu par darbiem, izvēlējās drošāko un kompetentāko diždarbu vadītāju, deputātu Juri Hlevicki. Diemžēl pirmie kucēni, kā zināms, jāslīcina. Ne tas vīrs, ne tam vīram, ne pie tā poda, ne to aploksnīti ieslidināja kabatā un rezultātā – ne to mēru ievēlēja. Parastie cilvēki pēc tādas neveiksmes ilgi vēl aploksnītes no mājām saņemtu, sēžot valsts maižē zem rūtainām debesīm.

Diži politiķi ar to arī ir diži, ka viņiem rūtainas debesis nedraud. – *Kas atļauts Jupiteram, nav atļauts vērsim!* – teica senie romieši. Pareizi teica! Un vēl – ja dižpolitiķi izsviež pa durvīm, viņš noteikti iekāps pa logu. Tā arī notika – jaunievelētajai un visnotaļ nevēlamajai Jūrmalas domes priekšsēdētājai tika pieteikts šahs un mats.

SALDAIS IEROCIS LATVIJAS ARMIJAI

Lasu avīzes un nesaprotu, kāpēc zemnieki ceļ brēķu par cukurbiešu nozāres likvidēšanu. Es gan nemaz nesatraucos. Jau kuru gadu audzēju ja hektāriņam saldās saknes. Fabrikā saņemšu airākus maisus cukura. Sabēru trīslitru burkā un nolieku nebaltaļai dienai. Zinu, ka drīz tas būs elta vērtībā. Vēlāk nelegāli uzkrāto cukuru mani bērni un bērnu bērni ēdis priecādamies! No tā, kas paliek pāri, izdzenu dzimteni. Nē, milje, s netirgoju nevienam gramam. Pasaule pilna ar rīdiņiem, paziņām un draugiem, un katram ribas kādu šļuciņu iedot. Tā beigās kannas ībenā nepaliek pat pilīte. Man labi un viņiem arī. Nenomaksātā tehnika un kredīti sirdsklauves neizraisa. Zināt, kāpēc? Es lasu avīzes! Vārdu, aru gan es varu knapi izrunāt, pārstrukturizā, esat dzirdējuši? Ja nē, tad paši vainīgi.

Man sen brieda plāns nākotnes iecerēm, tikai

Dabas draugi saskatīja principiālas briesmas zaļajai rotai jaunajā Jūrmalas attīstības plānā, un ar divu ģeniāli vienkāršu kombināciju palīdzību Jūrmalas pirmā dāma pārvērtās vienkāršā domes bandiniekā, bet jau norakstītie Jūrmalgeitas aktivisti ieņēma iepriekš paredzētās pozīcijas.

Vietējie pensionāri, saullēkta stundās gar jūras krastu staigājot, apgalvo, ka ne tikai kaijas, bet pat vārns ilgi smējušās priežu zaros par naivo dabas draugu cerībām. Pareizi! Dižos darbus rēķina ne jau pēc priežu skaita vai vārnu ligzdām, kuras saglabāt, bet pēc miljonu investīcijām. Saprotams, ne jau savu miljonu. Savus miljonus investē tikai Soross un viņam līdzīgie, lai izvairītos no nodokļu maksāšanas. Gudrs investors investē naudu no cita kabatas. Savulaik *Latgalīte* un *Banka Baltija* investēja savu ieguldītāju līdzekļus. Tagad tas ir nemoderni un neviens sevi cienošs politiķis un investors vairs tā nerīkojas. Šodien privātā biznesā investē valsts vai pašvaldības naudu, lūk, kā!

Tā nu arī jaunā Jūrmalas valdība, ātri vien sastādījusi jaunu, paplašinātu sarakstu ar uzņē-

Tas, ka plānotās tribīnes neatbilst starptautiskajiem standartiem un pasaules mēroga sacikstes Jūrmalā rīkot nevarēs, ir sākums!

mējiem tik nepieciešamo zonējuma maiņu un izcērtamo priežu sarakstiem, saprata, ka ar to būs par maz. Trūkst paša galvenā, proti – nākotnes vīzijas. Domāja jaunā koalīcija, domāja un – plop! Pār sakarsušajām galvām nāca apgaismība. Vasjuki! Nē, ne jau kā pasaules šaha galvaspilsēta, nē! Šahu šodien spēlē visi, ieskaitot spēļu automātus. Futbola Vasjuki! Katram kārtīgam miljonāram ir sava kabatas

futbolkomanda? Ir! Krievijas miljardieris R. nam Abramovičam ir? Protams! Tiesa gan glijā. Bet Latvijas miljonāram Aleksandram šarinam? Ari ir! Turklāt tepat Latvijā, Jūrmalā nu Bašarina futbolisti pagaidām FIFA k izcīnā nepiedalās un pat Latvijas kauss vē ņiem tikai sapņos rēgojas, svarīgākais ir sāk Un, protams, skatītāji. Būs skatītāji, būs sa tes, būs sacikstes, augs futbolistu meista Augs meistarība, būs gan Latvijas kausi, gan kausi, gan... Un, skat, te jau Jūrmala būs kļu par pasaules futbola galvaspilsētu. Tā teikt, bola Vasjukiem! Bet – lai būtu skatītāji, vir nepieciešams, uz kā sēdēt.

Šodien Kauguru futbola stadionā ir tikai p Bašarina Jūrmalai dāvinātie saliekamie sēd Ja jau miljonārs uzdāvina pilsētai saliekamos dekļus, vai tad pilsēta nevar uzdāvināt pati lai noskatītos futbola spēles, īstas tribīnes? Tā par miljoniem četriem? Protams, uz krec Protams, atmaksās kredītu paši jūrmalni Pilsēta investēs futbola biznesā! Tā teikt, spo jūrmalnieku un viesu atpūta un izklaide. Tas ieplānotās tribīnes neatbilst starptautiskaj standartiem un tād šāda mēroga saciks Jūrmalā rīkot nevarēs, ir sākums. Tāpat kā ka neviens pagaidām nav redzējis aprēķinus, un kad investētē līdzekļi atgrīzīsies pašva bas kasē. Neviens nav atbildējis uz jautājurn vai tiešām stadiona tribīnes ir svarīgākā vi Jūrmalas infrastruktūrā, kur šodien jāinvestē i dokļu maksātāju līdzekļi?

Bet varbūt domes koalīcija vēl pārdomās pir lēmuma pieņemšanas? Diez vai – ja tā dzi padomā, investē ne jau Jūrmalas domē. Inve: Jūrmalas Saimnieki, kuri pieņem lēmumus g par zonējuma maiņu, gan investīcijām. Gan p aploksnītēm...

A. RŪKĪTIS, J. Kārkliņa ilustrācij

nebija iespējas to realizēt. Pienāca īstais brīdis. Labi atceros tās dienas, kad mūsu ciemā pirms Saeimas vēlēšanām ciemojās viena partija pēc otras. Laužu tik daudz, ka ar karoti nevarēja pamaisīt. Katra soliņa visāds labums. Vislabāk maniem plāniem atbilda Slaktera kunga runa. Klusītiņām virzījās viņam klāt. Nevar tik svarīgu sarunu visiem izkliegt. Pacienājāties pie furšē galdā ar kanapē un citiem lauku labumiem, kad beidzot ķeros pie lietas. Teicu: – *Zinu, ka munīcija dārga, ka puīši mācībās nevar šaudīties pa labi un pa kreisi, bet nebūtu slikti, ja varētu.* – Un tad es šāvu ārā savu priekšlikumu. Piedāvāju viņam 10 tonnas cukurbiešu. Izaugušas varenas. Ieliec tādu tanka stobrā un bliez vaļā. Ja trāpa pretiniekiem, tad abi lupatās – gan biete, gan ienaids. Galvenais, ka munīcijas atliekas nav kaitīgas videi. Ne tā kā polonijs: noindē vienu, bet sekas visā Eiropā. Slaktera kundze grozīja galvu, bet nē neteica. Kamēr viņš domāja, spēru ārā otru lietu.

Zinu, ka armijai sīkumus piedāvāt nedrīk bet piecas tonnas melases nav sīkums. Tā ir salda lime. Toreiz pat. Izlija spainis uz virtuv grīdas, un mans vecais Kārvs nejausi ielēca visām četrām kājām pelķes vidū. Ko atlika d rīt? Zaģējam ārā ar visiem grīdas dēļiem. Lopu tā pielīpa, ka tik ar ugunsdzēsēju šļūteni varē viņu no dēļiem nomazgāt. Mūsu armija Irā un Afganistānā no helikoptera visus dušmaņ varētu aplaistīt ar melasi. Saule pāris minūte viņu sakaltētu kā cukurgailīšus un padarīt rīcības nespējīgus. Nevajadzētu nedz bumbi nedz patronu.

Vēl pāris vārdos par biešu vācamajiem kor bainiem. Uz tiem Daugavmalā varētu vizinā gan ārzemju viesus, gan pašmāju politiķus, tiesa vienīgi tad, kad satiksmes sastrēgumu problēm būs atrisināta, bet tas jau ir cits stāsts.

Ar abām rokām PAR pārstrukturizāciju, ILZE K

VĀRDS LASĪTĀJIEM

A. OSMANIS

KĀRLIS TJUNITIS /1

- KUSTIES, SUNĪT, TĀ LAPSA IR JĀNOŠAUJI!
MĀRTIŅŠ PUNDURS /10 gadi/

A. OSMANIS

A. OSMANIS

EVITA MIČELE /11 gadi/

EVITA MIČELE /11 gadi/

RŪDOLFS BLAUMANIS
I. Zeberīna zīm.

Kā vecais Zemīts pašu nelabo redzēji. JAUNGADA STĀSTIŅŠ

Viņa kādā dienā uz tēva garajiem pātariem droši atbildēja. – *Liec jel manai sirdei miera, tēt. Es jau saprotu, tavas domas ir labas. Tu gribētu mani ar lielmani saprecināt, tad tev būtu meitasvīrs, ar ko tu vari lepoties. Bet es, tēt, neņemšu vīru, ar ko vari lepoties, bet iešu pie tāda, kas man patīk. Kādēļ tad man precēt bagātu, kad man pašai diezgan mantas! Es aplaimošu nabaga puisī!*

– *Tā, gribētu redzēt, kur tu to mantu priekš viņa aplaimošanas ņemsi!* – tēvs rūca. – *Vai es tevis katrā acumirkļī nevaru pataisīt par nabadzi, ko? Vai nevaru?*

– *Tētiņ, kam nu šitā atkal jokojies!* – Marija sacīja glaimodama un satvēra tēva roku, un gribēja to glaudīt.

– *Ar to tu nekā nepanāksi,* – tēvs iesaucās, roku atraudams, bet mazāk dusmīgs nekā papriekšu. – *Ja tu to Vitolu pret manu gribu ņemsi, tad redzēsi, vai jokoju vai ne.*

– *Bet es jau nekad neesmu teikuse, ka Pēteri bez tavas atļaujas precēšu, es gaidīšu, kamēr tu...*

– *Mirsi!* – tēvs atkal sadusmojies, meitu pārtrauca. – *Branga meita, kas tēva nāves gaida.*

– *Ak tētiņ, tā jau nemaz negribēju teikt. Gribēju sacīt: gaidīšu, kamēr tu dosi savu atļauju.*

– *Uz tādām blēnām necerē,* – Zemīts cieti atbildēja. – *Tu zini, Sieriņam tevi esmu apsolijs un savu vārdu turēšu!*

– *Nu tad, kad no tevis nekā nevar cerēt, tad cerēšu uz dieva palīdzību,* – meita sacīja raudulīgā balsī un aizsedza ar priekšautu acis.

– *Dievam gar tavu precēšanos nav nekādas daļas,* – vecais sapīcis izgrūda.

– *Kam tad? Vai velnam?* – Marija atsedza ģimi un skatījās izbrīnījūsēs tēvā.

– *Kam? Velnam?* – šis ātri iesaucās. – *Vai es tā teicu, plāpa, ko?* – Un žigli viņš izsteidzās no istabas ārā, durvis aiz sevis tā aizsīdams, ka logam rūtīs nodārdēja.

Šitādas un tamlīdzīgas sabāršanās atkārtojās šad un tad, bet nedz tēvs caur tām ko panāca, nedz meita. Marija tādēļ lūkoja izvairīties no šādām nepatīkamām sarunām, jo viņa atzina, ka tās bij kaitīgas, jo tai ikreiz neizdevās palikt mierīgai un viņas piktums padarīja tēvu vēl stūrgalvīgāku. Marija apņēmās cerēt un paciesties, un gaidīt.

Viņa jau vēl bija tik jauna, tāpat Pēteris. Vai nu tie apprecējās gadu agrāk vai vēlāk, tas tak nebij ne no kāda svara. Bet gaidīšana prasa daudz pacietības, un tiem, kas samilējušies, kā zināms, tās nav visai daudz. Pēc pusotra gada Marija ar savu pacietību bija galā.

– *Nu gan vairs nezina, ko iesākt, ko ne,* – viņa gaudās uz Pēteri, satīkdamās ar to kādā svētdienas pēcpusdienā. Satīkšanās, saprotams, notika, tēvam nezinot, pa lielākai daļai Danderu smēdē, kuras irnieks bija Pētera skolas biedrs un draugs. – *Kas lai notiek, kad mums vēl pusotra gada, varbūt arī vēl ilgāk jāgaida! Es to vairs nevaru izturēt, un, ja tēvs drīzi nedos savas atļaujas, tad precēsimies bez tās. Diezgan ilgi esmu bijuse viņa paklausīgā meita.*

– *Jā, bet, kad mēs bez viņa atļaujas precēsimies, kas tad būs ar Danderiem?* – Pēteris raizīgi jautāja. Jo, lai gan tas savu Mariju karsti mīlēja, tad tomēr viņš labprāt vēl kādu gadu gribēja gaidīt, ja caur to tikai nezuda cerība reiz tikt par Danderu saimnieku.

– *Kas mums par Danderiem bēdas?* – Marija

atbildēja. – *Vai mēs nevaram strādāt? Vai tu vai manas rokas līdz šim bez darba gulējušas kā? Vai Danderos vien maize?*

– *Ļr jau nu i citur ar,* – Pēteris atteica, aiz kasīdams, – *bet kalpu maize. Un tā nav sald. tici man sirsniņ.*

– *Pēteram taisnība,* – kalējs Matiss rūlī starpā, – *nevajaga pārsteigties. Tik labas m zaudēt, kādas Danderi, tas nava joks. Un j viņas putēs, ja vēca gribai pretosieties. Tēv stūrgalvis.*

– *Bet ko tad lai darām,* – Marija iesaucās, – *ilgi tad lai gaidām!*

– *Darāt tā, ka vilks paēdis un kaza dzīva,* – ka atbildēja. – *Ar lūgšanām jūs nekā nepanākat vēca – labi, tad mēģināt to darīt citādā vīzē, piemēru ar viltu.*

– *Ar viltu?* – Pēteris un Marija vienā m iesaucās.

– *Nu jā, ar viltu. It īpaši tev, Marij, to ieteicu. sievietes tak esot čūskai rada.*

Marija papurināja galvu.

– *No sieviešiem,* – viņa teica, – *tēvs nelik pievilties. Viņš nav vis tik lēti piemānāms, kā varbūt domā.*

– *Bet pamēģināt taču var. Ja viņš neiet, n cilpā, vai jūs tādēļ ko zaudējat?*

– *Itin nekā,* – Pēteris sacīja.

– *Bet vai tev kāds puslīdz gudrs padoms ir prā – Marija jautāja.*

– *Nē, bet mums jau laika diezgan to izdom Kad jūs nākamā svētdienā – vai nu kad – at atnāksiet šurp, tad runāsim par šito lietu tālāk. pa tam laurāsim krietni savas galvas, ko lai gu izdomātu.*

Marija un Pēteris šos vārdus atzina par ļ prātīgiem, un, apņēmies kaut ko gu izdomāt, visi trīs šķirās.

– *Nu ko tad nu labu stāstīsiet?* – kalējs jaut mūsu pārim, kas noteiktā svētdienā, krēs metoties, atkal ieradās smēdē. – *Sēstaties!*

– *Tik gudrs biju vakar, tik gudrs esmu šodī es nekā nezina,* – Pēteris atbildēja, nosēzdam Marijai līdzās. – *Mani visu laiku mocīja sap rādīdams man naudu, kas aiz smēdes zem akme gulot. Ja tur patiesi nauda gulētu, tad jau bū labi, bet ej nu sažini, ko tas nozīmē.*

Kalējs iesmējās. – *Nu, un tu, Marij, par ko tad esi sapņojuse?* – viņš jautāja.

– *Es? Par neko. Visas šitās naktis tikko ar mokē varēju aizmigt, kur tad nu bij laiks, ko sapņot! E domāt jau nu arī nekā neesmu izdomājuse.*

– *Nu, tad jau laikam pēc mana padoma b jādara,* – kalējs runāja. – *Tavs tēvs, Marij, mē*

stāstīt, ka šis no cita nekā nebistoties kā tikai r trakiem suņiem un spokiem. Kā būtu, ka mēs pa nelabo ņemtu palīgā?... – Un Matiss sīki sā izstāstīt savu nodomu.

Pēc pusstundas laika visi trīs šķirās. Marijas Pētera vaigi spīdēja cerības pilnā spožumā.

Zemišu Marija bija visa lielā pagasta slavenākā meita. Tas pat skauģam bija jāatzīst. Jo viņa bija ne tikai vien bagāta – Danderu mājas vienīgā mantiniece, – bet turklāt arī skaista, gudra, laipna un godīga. Un tomēr viņa jau bija pilnus divdesmit trīs gadus veca un nebij vēl iemantojuse jauko tiesību nēsāt aubi. Varēt jau nu gan bij varējuse, bet nebij gribējuse. Visus preciniekus, tai starpā pašu pagasta un ārļaužu bagātākos saimniekus, viņa atraidīja ar tādu cietību, ka dažā galvā sacēlās domas, ka Marija gribot palikt neprecējusēs. Bet Marijas prāts nestāvēja vis uz neprecēšanos. Vinas domas bija

precēt Vitolu Pēteri – Vitolu Pēteri, kas nekas nebij un kam nekas nebij, tas ir, viņš bija tikai vienkāršs kalps, ar vecu, bezspēcīgu māti un jaunu, vēl bezspēcīgāku brālī. Var arī vēl minēt, ka viņam bij glīts ģimis un ļoti laba slava.

Viņš kopā ar Mariju vienu vasaru bij gājis ganos, vēlāk gadu bij dienējis pie Zemīša par puisī un, Jūrģos iziedams, līdz ar savu gada algu Marijas sirdi aiznesis līdzī. Algu tas bij sūri, grūti pelnījis, sirdī tāpat paņēmis un, lai nevienam nebūtu tiesības viņu tādēļ saukt par zagli, savu sirdi pie Marijas atstājis.

Kad svešām acīm šitā siržu samīšana arī palika slēpta, Zemīša acīm – Zemītene savas jau uz mūžu bij slēguse – tā vis nepalika. Lai dievs pasargā! Viņa meita iemīlējusēs vienkāršā kalpa cilvēkā, vazaņķī – nedod tu tētīt – ubagā!... Jā, ubagā, jo par tādu vecais Pēteri turēja, tādēļ, ka tas uz labu slavu nelika ne mazākā svara un rīņam par glītu ģimi nebija ne vājākā jēdziens. Lai lietai ar Vitolu vajadzētu darīt galu. Un vecais Zemīts ķērās pie darba. Papriekšu ar labu, jo viņš īrsnīgi mīlēja savu bērnu, bet tad ar jaunu, jo rīņa veltīgās pūles to sāka kaitināt un tēvišķo nīlestību nospiest. Bet, kas palika cieta kā aknens, tā bija Marija.

Nei uguns, ūdens mūs var šķirt,

Nei launi cilvēki... –

Līdz šim neviens cilvēks nebija zinājis, kad kalējam Matisim bija dzimšanas diena. Jo, lai gan viņš jau septiņus gadus Zemīša smēdē dzīvoja, tad tomēr tas šito dienu vēl nekad nebija svinējis. Tāpēc jo vairāk pārsteidza Danderu sieviešu vēsts, ko kāds puisis īsi priekš ziemas svētkiem pārnesa no smēdes uz istabu. Viņš stāstīja, ka redzējis Matisa istabā uz plaukta stāvam veselu cukura galvu un dzeltenos un sarkanos papiros ietītas pudeles. Prasījis, ko kalējs ar šitām jaukām mantām darišot. – *Gribu šogad dzimšanas dienu pa godam nosvētīt*, – kalējs atbildēja...

Savu dzimšanas dienu svētīt, lai nu viens cilvēks paklausās!... Tas nu atkal no kalēja bija melots. Vai no stāstītāja, Andža. Jo tie abi bija ļoti štukoti cilvēki!... Ja sniegs nebūtu bijis tik dziļš, tad Annulei būtu jāaizskrien uz smēdi un pa logu jāpaglūn, vai uz plaukta patiesi stāv cukurs ar pudelēm vai ne. Bet, ja arī, – vai tad Matisam tādēļ patiesi dzimšanas dienu vajadzēja svētīt? Vai pirkumi nevarēja būt sagādāti precībām vai pat kāzām!... Jā, jā, – pirkumi būs sagādāti kāzām!...

Un nu Danderu sievieši sāka lauzīt galvas, kurā gan būšot kalēja izredzētā.

Gan Andžs visām šīm spriedelēšanām lūkoja stāties pretī, bet ko nu viens nabaga vīrietis pret veselu pūli sieviešu var izdarīt! Viņam bija jāapklus.

Un tomēr Andžam bija taisnība. Jo kādas dienas vēlāk kalējs ieradās Danderos un lūdza saimniekam, lai šis viņam atļaujot savu dzimšanas dienu svētīt Danderos. Taisni Jaungada vakarā šis kļūšot divdesmit piecus gadus vecs un tādēļ, ka nezinot, vai otrs divdesmit piecus nodzīvošot vai nē, un arī tāpēc, ka pēdējā laikā darbs gājis labi no rokas, šis reiz savu dzimšanas dienu jautri gribot pavadīt. Viens pats jau nu nevarot būt jautrs, un priekš viesiem smēde esot par mazu. Tādēļ lai atļaujot uz Danderiem. Šis jau negribot arī ielūgt nekādu viesu, izdzeršot visi kopā glāzi labas grokas – un ar to būšot darīts...

Saimnieks, kam glāze labas grokas nebūt neriebās, neapdomājās ilgi, ko uz šitādu lūgumu atbildēt, bet atteica kalējam, lai nākot ar žēlīgu dievu, tādām nodomam šim nekas neesot pretī.

Tik jautri kā šogad Danderos Jaungada vakarā vēl nekad nebija gājis. Saimnieks kalēju bija uzlūdzis uz vakariņām, un pēdējās noturot, Matiss bij attaisījis valā vienu no zināmām, papīrā ietītām pudelēm. Tās saturs drīzi vien izplatīja vispārīgu omulību.

Kad galds bija nokopts un pie malas nolikts, Andžs izņēma savas harmonikas iz maza sienas skapiša un uzspēlēja *Krietnu maršu*, kā to saimnieks pavēlēja. Tad spēlēja dančus, un nu sākas dancošana.

Atpūtas brīžam iestājoties, Zemīts, kas nomaļš sēdēja, uzreiz iesaucās:

– *Diezgan tagad tādas lēkāšanas! Andž, uzraun kazaku!*

Andžs paklausīja.

– *Nu, kas dancos kazaku?* – vecais jautāja, istabas vidū iestādamies. – *Made, mēs agrāk abi kopā brangi dancojām, vai kājas vēl klausas?...*

Nē?... Blēpas! Esmu tikpat vecs kā tu, bet kazaku dancoju kā puika. Vai gribat redzēt?

Un, pirms vēl kāds varēja izteikt jā vai nē, Zemīts ar lielu izveicību sāka dancot.

– *Jau iesilis*, – Marija čukstēja, kalējam ātri garām aizslidēdama un saimniekistabā pazudzama. Te viņa ātri uzrāva spīķu un atstūma pulksteņa rādītājus gandrīz ap veselu stundu atpakaļ. Tad tā atkal steidzās atpakaļ saimes istabā.

Saimnieks patlaban laida savu pēdējo ratu pār istabu un tad, dziļi atņemdam elpu, atkrita krēslā.

– *Nudie, tas bij brangi*, – kalējs sacīja un piegāja ar pilnu glāzi pie Zemīša. – *Lai tavas kājas vēl ilgi pastāv tik veiklas!*

Viņš pielika glāzi pie lūpām, pielēja to tad atkal pilnu un sniedza to vecajam.

– *Vai nav tiesa*, – šis sacīja lielīgi, glāzi tukšodams, – *ne ikkatrs to man var darīt pakal, ko?*

– *Neviens gan*, – kalējs runāja. – *Nu vēl uz otras kājas.*

Viņš pildīja atkal glāzi...

Tagad kāds lika priekšā laimes liet. Bet priekšlikums izrādījās par neizpildāmu tādēļ, ka trūka svina.

– *Nu tad lūkosim citādi dabūt zināt, kas ar mums uz priekšu notiks*, – Andžs sacīja, harmonikas nolikdam pie malas. – *Salasāt cepures!... Ješka, Matīš, Pēter, Juri! Dodat savas šurp!*

Andžs cepures rindā uzlika uz galda un tad zem tām pabāza, citiem neredzot: zem vienas maizi, zem otras atslēgu, zem trešās gredzenu utt., pie tam katras lietas lēti saprotamo nozīmi izskaidrodams.

Nu visiem pēc rindas bij jānāk pie galda un viena cepure jāpacel: ko tad zem cepures atrada, tas viņam nākamgad bij gaidāms.

Kamēr tā tie citi kavējās un smējās, tamēr kalējs bij gādājis par vārošu ūdeni, un, kad nu arī Annule ar Ješku bij dabūjuši zināt, ka tiem jaunais gads piešķiršot žagarus, viņš noņēma cepures no galda un to vietā tur uzlika tikpat daudz glāžu. Bij laiks taisīt groku.

Drīz vien visi Danderu vīrieši sēdēja ap galdu. Kalējs nosēdās Zemīšam līdzās.

– *Jā*, – viņš pēc brīža uzsāka. – *Jauki jau nu gan ir zināt nākamās lietas. Bet šitāda cepuru pacelšana tak vairāk nekas nav kā jokošanās. Ja man būtu dūša, tad gan zinātu, ko darītu.*

– *Tad tu laikam ap pusnakti uz istabas mēslu gubas gribētu stāvēt*, – kāda meita runāja. – *Es tev saku, tur nekas neiznāk. Divas reizes tā stāvēju, bet abas reizes nekā nedzirdēju.*

– *Nē*, – kalējs atteica, – *uz mēsliem nestāvētu. Bet labprāt gan reiz skatītos spieģeli.*

– *Spieģēli? Kas ir ar spieģeli?* – vairāk balsis reizē jautāja.

– *Jūs to nezināt? Tā jau veca, pazīstama lieta*, – kalējs mierīgi atbildēja un pielika glāzi pie lūpām. – *Jāpaņem spieģelis un jāskatās tajā ap pusnakti starp pulksten divpadsmitiem un vienu tukšā kambarī. Spieģeli tad parādoties tā cilvēka ģimī, ar kuru nākošā gadā jāsaprecējas... Bet parādīšanās, ko tur dabūjot redzēt, neesot cits nekas kā pats nelabais ar nākamā brūtgāna vai brūtes seju.*

– *Lai dievs pasarga!* – kāds iesaucās un nopļāvās.

– *Kā*, – Marija tagad sacīja zobojošā balsī, – *vai tev patiesi līdz šim tikai dūšas trūcis šo joku izdarīt? Nu tad gan tevīs nevajadzēja saukt par Matīšu, bet par Jānīti garaustiņu. Nudie!*

– *Sauc mani, kā tev tīk*, – Matiss tikpat zobojoši atbildēja, – *ne ikkatram ir tāda dūša kā tev! Tu vārdes ar pliku roku nevižo aizskārt un aiz bailēm*

no mazas pelītes leci līdz griestiem, tu p pusnakti viena pate sēdētu tukšā kambārī, uzsāka pilnā kaklā smieties.

– *Kas tur ko smieties?* – Zemīts asi jautāja sakarsušo ģimī kalējam piegrieždamis *tur ko smieties, es prasu, ko? Ak, tā! Tu n Marija nav bailīga? Mana meita Marija?.. saki man*, – *vai tā ir bailība vai drošība, ka vakarā viena pate uzkāpj un klētsaugšas no turienes nones ābolus, meža ābolus, ka zārkā tiek uzglabāti?*

– *Un, kad viņa tos ābolus iz tava nākam būtu iznesuse, ir tad pie tā palieku: tava nava tik daudz kuražas, ka viņa to burvē: spieģeli varētu izmēģināt, jā!* – kalējs, kas arī likās būt iekarsis, izsaucās.

– *Tā, vai tu tā domā?*

– *Jā, tā domāju gan!*

Saimnieks piecēlās un tuvojās kalējam.

– *Vai tu isti tā domā?* – viņš jautāja.

– *Nevienu drusciņ citādāki... Kas ir, d saimniek!* – Kalējs arī piecēlās un stiepa p dējiem vārdiem Zemīšam roku pretī. Šī atgrūda nost.

– *Es nederu!* – viņš strupi sacīja. – *Marij!*

– *Jā, tēt!*

– *Apmet sev kaut ko ap pleciem, ej p spieģeli un lukturi un parādi kalējam, ka taisnība. Tu pirti vari skatīties... Jā?*

– *Zināms, tēt, ja tu to gribi. Bet pirts šova ļoti sūra, Made bij slikti kurinājuse.*

– *Taisnība*, – tad ej uz drēbju klēti, – *nē, t par daudz salts, ej labāk uz riju.*

– *Kungs dievs*, – Made aizkrāsnē ieklie – *uz riju! Tur jau vecais Pūrmanis pakārās!*

– *Klusi!* – saimnieks vecenei uzbrēca. – *K par to prasa, vecā grezele!... Vai iesi uz riju me*

– *Kādēļ ne? Bet cik ilgi tad lai tur sēdu?*

– *Līdz es tevi saucu.*

Marija aplikās lakatu, iegāja kambarī luktura un spoguļa un tad, divainu mirkli kal uzmezdamā, izgāja no istabas.

– *Nu?* – vecais Zemīts jautāja un skatījās visapkārt. – *Kam nu ir taisnība?*

Viņš atkal nosēdās pie galda un iec krietnu malku no savas glāzes.

Arī kalējs apsēdās, bet nedzēra. Kā apka

jies tas nodūra galvu un rakstīja, pirkstu iz glā izlijušā slapjumā mērcēdam, mazus klinģer uz galda. Citi vīrieši, nezinādami, ko ru ko darīt, skatījās kalēja zīmējumos. Vispā klusums iestājās.

Te saimniekistabā, kuras durvis Marija l atstājuse pusvīrus, gluži skaidri pulkstenu d dēja sitam.

Divpadsmit.

Vecā Made savā kaktā dzirdami nopūtās. Viss atkal apklusā. Puiši pie galda saskatī sievieši iečukstēja viena otram kaut ko au Likās, ka kad nepatīkamas jūtas uzreiz visus bi pārņēmušas.

– *Lai dieviņš dod, ka viss labi iziet*, – piep vecā Made pusbalsi, it kā uz sevi runāja, – *bet tādi joki un lielšanās nav labi. Nē, nē... Jaunga nakti... Manas māsas pameita, kas pie Vār: muīžas kungiem dienēja, caur šitādu buršan nomira. Esot lielkundu zālē arī Jaungada na*

Kultūras mantojums

spieģeli skatījusies un sev aiz muguras vīru uz melna zārka ieraudzījusi jājam. Tai pašā gadā nomiruse... Nē, nē.

– Vīrs uz zārka! – maza meitene kādā gultā iesaucās. – Mem, man bail, nāc apsedz mani.

Smieklī izcēlās par šo saucienu, bet tūlīt aplusa, tādēļ, ka saimnieks ar kalēju nesmējās līdz. Pirmais skatījās, pieri krunkās savilcis, savā glāzē, pēdējais grozījās savā sēdekli uz vienu un otru pusi.

– Lai tevi, kas tad nu ar mums noticis, ka neviens vairs negrib ni dzert, ni runāt! – Andžs iesaucās, savu glāzi paceldams. – Tā tā lieta neiet! Uz tavām veselībām, Matis!

– Paldies! – kalējs pateicās, savu glāzi piesīzdams pie Andža glāzes. Viņš nolika glāzi atkal uz galda.

– Nu, kāpēc tad tu nedzer?

– Nesmeķē.

– Ko?... Un kādēļ tad ne?

– Tādēļ, ka – ka – tādēļ, ka – nu jā, tādēļ, ka Madei taisnība.

– Madei? Kas par taisnību? – saimnieks iesaucās.

– Viņai taisnība, ka Jaungada naktī joki nava labi... Es nezinu, kur man prāts pirmiņ bija... Jaungada nakts, tāpat kā Jāņa, Andra un vēl dažas citas nakts, svēta nakts. Jaungada naktī dažas savādas lietas notikušas... Nesaprotu, kā par Mariju varēju iesākt strīdēties un kā viņa tik ātri bij gatava iet. Kamēr viņa istabu atstājuse, man uznācis tāds ērmots nemiers... Kad viņai rija kaut kas notiktu.

Viņš uzlēca stāvu un nemierīgi pa istabu sāka soļot uz priekšu un atpakaļ.

– Nebūs labi, nu die nebūs labi – jānudie! – Made, sadrošināta caur to, ka viņai radās domu biedri, tagad pilnā kaklā sāka dievoties. – Marīte rijā var sabīties! No kā visa nevar sabīties tādā vietā, kur cilvēks pakāries, kur vecais Pūrmanis pakāries! Vai, vai!

Kalējs apstājās un pārbaucēja ar roku pāri iežu pār pieri.

– Ir taisnība, – viņš runāja un griezās uz durvju pusi, – jā – tur cits nekas neatliek ko darīt. Es iešu!

– Kas, kas – kur? – saimnieks jautāja

– Marijai pakaļ, – kalējs atbildēja un satvēra durvju klinķi.

– Ā! – Andžs iesaucās, un saimnieks kaut ko noņurdēja pie sevis, kas izklausījās gluži kā vāldies dievam.

– Bet, – kalējs turpināja, britiņu klinķi rokā urējis, – bet vai man negribētu – kāds – nākt idzi, man nuden vienam pašam. – Viņš kaunīgi minēdams aplusa.

– Bailes!... Urā, Matis! – Andžs iesaucās miedamies. – Ar tevi šovakar vairs nemaz neiet agā. Vai tev par daudz vai par maz siltuma galvā!... s iešu līdz!

– Es ar, es ar! – tagad bails runāja cita caur citu visi Danderu vīrieši bij gatavi pavadīt Andžu.

– Ne, ne, tā ne, – kalējs runāja, durvīm izstādamies priekšā, – es tikai vienu vienīgu varu

ņemt līdz. Kad mēs visi ietu, tad izceltos troksnis, kas Mariju iztraucētu, un es viņā, pirms to saucu, mazdrusciņ vēl gribu nolūkoties, vai viņa patiesi spieģeli skatās jeb vai, galvu aptinuse, kādā kaktā snauž. Pa suta logu vai pa durvju šķirbām to ļoti brangi varēs redzēt... Saimniek, nāc tu līdz!

– Es? Kāpēc es?

– Nu, tas tak lēti saprotams, – kalējs atbildēja. – Mēs abi esam vainīgi, ka Marija uz riju gāja, mums abiem arī pienākas viņu atkal atvest uz istabu – vai nav tā?

– Taisnibagan, – Andžs apstiprināja, – saimniek, tev jāiet, mēs citi paliksim istabā.

Saimnieks pacēlās. Taisnību sakot, viņš labprāt gāja, jo viņam par savu meitu patiesi ticis bail, lai gan to no viņa sasarkušā ģimja nevarēja noskārst.

Kalējs atvēra durvis, abi izgāja ārā.

Pie debesīm stāvēja pusmēness, izplatīdams pietiekošu krēslu, lai celiņu uz riju varētu redzēt. Sniegs bij miksts, iešana pa to viegla un nedzirdama.

– Tātad mēs papriekš Marijā drusciņ noskatīsimies, pirms viņu sauksim, – kalējs runāja.

– Jā, jā, jā, – saimnieks ēriģi atteica, – noskatīsimies, kā viņa guļ...

Rijas durvis bija cieti aiztaisītas, bet caur trim lielām šķirbām un vienu zara caurumu spīdēja uguns. Bez kāda trokšņa abi durvju priekšā nostājās un lūkojās rijā.

Nekustēdamās uz koka blūka Marija sēdēja linu mašīnas priekšā. Pie pēdējās bij piesliets spogulis, kurā viņa skatījās. Tauku svece, izņemta no luktura, tikai vāji apgaismoja viņas vistuvāko apkārtni. Rijas aizgorē bija melnākā tumsa.

Te kaut kas zemē nobrākšķēja, it kā kad sauss zars salūztu.

– Nebrākšķini jel, – Zemīts ģurdēja.

– Es! Tu jau pats tas biji, – kalējs tikpat klusi atbildēja.

Atkal abi skatījās rijā.

Uzreiz Zemīts satvēra kalēja roku kā ar stangām un iečukstēja viņam tikko dzirdami ausī:

– Vai tu redzi?...

– Ko tad?... Neknieb nu tā, saimniek!... Ko tad?

– Tur... to... to... aiz Marijas... to spoku... to!

– saimnieks tikko varēja izdvest aiz pārbišanās. – Vai redzi?

– Es? Es neredzu itin nekā, saimniek. Tu joko!

– Klusu! – saimnieks kalēju pārtrauca, un viņa rokas sāka drebēt. – Tas ir velns, jā – pats nelabais Vītola seja... Skat, kā viņš tur stāv melnā mētelī! Nu ceļ lēnām roku uz augšu, nu – Marij!

Saimnieks pēdējo vārdu piepeši izkiedza ar tādu sparū, ka visa rija noskanēja un kalējs, kam varbūt tāds kliedziens nenāca negaidīts, sarāvās. Gandrīz tai pašā acumirkli otrs kliedziens atskanēja rijā, svece nodzisa, spoguļi dzirdēja krītam un saplīstam – durvis, ar sparū atgrūstas, atvērās, Marija no rijas izšāvās ārā, Zemīšam garām, uz istabu projām...

– Meitiņ! Marij! Meitiņ, nebēdz! Nebīsties, nebēdz, es jau tas biju, kas kiedza, pagaidi! – vecais meitai sauca pakaļ, pats arī sākdams lobt, ko kājas nesa...

Ko lai vairs daudz stāstu!... Marija un Pēteris sasniedza savu mērķi. Vecais Zemīts ilgāki negribēja turēties pretim meitas saprecēšanai ar tādu cilvēku, ko pats liktens viņai bij novēlējis. Zināms, gluži pareiza viņam tā būšana otrā rītā pēc izgulētām pagīrām vis neizlikās. Viņš apmeklēja savu tuvīno kaimiņu Zvirgzdiņu, Vītola saimnieku, un sarunā ar to gluži nevainīgi

iejautājās, kad Zvirgzdiņš Jaungada vakarā aizgājuši gulēt un vai Pēteris bijis mājās.

Zvirgzdiņš atbildēja, ka esot gan bijis mājā ka saime, ieskaitot Pēteri, apgūlusēs pulk pusvienā pēc pusnakts

Vai Vitolam neesot melns mētelis, Ze tālāk jautāja.

Nē, neesot.

Pēc šiem izskaidrojumiem Zemīts domāja droši drikstot ticēt, ka Jaungada naktī savā redzējis spoku. Jo, vienkārt, Vītols jau neva būt ap to pašu laiku divās vietās – Danderijā un Zvirgzdiņos gultā, otrkārt, spoks parādījies melnā mētelī un Vitolam t nebija, treškārt Marija tai pašā acumirkli, tēvs viņas vārdu izkiedza (kā viņa pate v izteica), spoguļi bij ieraudzijuse tādu kā ģ kas līdzinājies Vītola ģimim. Bet kalējs n nebij redzējis. Kāpēc? Tāpēc, ka istie spoki vis no visiem klātesošajiem saredzami, bet t no tādiem, kam vienādas asinis. Zemīts to zināja...

Bet, ja viņš tikpat labi būtu zinājis arī to, Danderu pulksteņa rādītāji Jaungada naktī atstumti stundu atpakaļ, turpretim Zvirgzd pulksteņa stundu uz priekšu, ka Vītols me mētelī bij aizņēmis priekš spokošanās un kalējs tikpat labi nelabo redzējis kā šis: – ne ko tad gudrais vecis būtu teicis!

Pēc pūsgada laimīgais pāris dzēra kāzas. Stā tiem, kurus laimīgā brūte visbagātāki apvelt atradās arī vecā Made. Viņa dabūja lielu laka Mutīgā vecenīte pate nezināja, par ko, un brū nevarēja beigt pateikties par tādu devību. Ē patiesībā pateicība nācās kalējam. Jo šis Mar bij stāstījis, cik labi tā Jaungada vakarā ar savā runām bij veicinājuse kalēja nodomu saimnie sacelt bailes.

Pēdējais jau ap kāzām nāca pie atzišanas, ar Sieriņu būtu vīlies – šis jau pirmajā kāzu die līdz nesamaņai sadzērās – un ka Pēteris, pamat aplūkots, nemaz nebija tik peļams, bet labs i krietns znots. Un šito savu spriedumu pārgro vecajam Zemīšam nav bijis iemesla līdz šai bal dienai, lai gan jau no Marijas kāzām divdesn gadi ietecējuši mūžības jūrā.

Netici nu spokiem!

No K. Barona Nerātnajām latvju
dainām noskatījies
A. Liepiņš

CIEMA PUIŠI, VILTINIEKI,
SALDU ALU TAISĪDAMI,
GRIBĒJ' MANI PIEDZIRDĪT,
NOŅEMT MANU VAINADZIŅU.

KAŽOCIŅ, KAŽOCIŅ,
TU MAN SLIKTU VIEN DARĪJI:
CIK ES GĀJU PIE MEITĀM,
KAŽOCIŅIS GRABĒJĀS.

Jauns mācītājs jautā kādai draudzes dāmai:
– Kā patika sprediķis?
– Burvīgi, lieliski, vienreizēji! Var teikt, ka pirms
jums mēs par grēku vispār neko nezinājām!

MŪSU MĪLĀS BLONDĪNES

Kas ir blondīne? Sieviete, kura bauda lielāku
vīriešu uzmanību, jo tumsā viņu vieglāk ierau-
dzīt.

Blondīne gatavo dokumentus kredīta saņem-
šanai. Menedžeris saka:

- Šeit summu rakstiet ar vārdiem!
- Kā tas ir?
- Nu... ar burtiem.
- Cilvēk, ko jūs iedomāties! Kā var ciparus
uzrakstīt ar burtiem?

Divas blondīnes sarunājas vilciena kupejā
– Cik tas divaini! Iedomājieties, mašīnists
vienmēr pamanās precīzi iebraukt tuneli. Es pat
savā garāžā ne vienmēr varu trāpīt.

– Tas laikam tāpēc, ka viņš labi zina ceļu...

BEZ VĀRDIEM

J. Bulikina

KĀ MĀKU, TĀ ATPŪŠOS

No sludinājumiem un atsauksmēm par
pavadīto atvaļinājumu

Ļoti patika Maskavas zooloģiskais dārzs. At-
pūtāties ar dēlu veselas divas nedēļas.

Meitene meklē kādu atsaucīgu, interesantu
ceļabiedru braucienam uz Ludzu pie vecākiem.
Atpakaļ neatgriezīsies.

Krievijas iedzīvotāji! Aidā, uz Bulgāriju visi rei-
zē! Būs jaukti.

Atvaļinājumā bijām laivu braucienā. Lielisks
pasākums! Priekšnieci ieskaloja upē pirmo.

Atpūtos kopā ar savu skuķi Indijā. Neiesaku!
Kaprīza histēriķe.

Piemaskavas sanatorija *Gribnaja rusj* /Sēnotā
krievzeme/ – domāta īstiem sēnotājiem. Sēnes
aug tieši numuriņā.

Bijām Turcijā, peldējāties, dzērām kokteiļus,
bet pēc tam braucām ar džipiem pa upi. Spied
grīdā, cik spēka, un neviens neliek pūst trubiņā

Sestdien atbraucām uz Rīgu un atpūtāties
Lido Dzirnāvās. Tur visa mūsu naudiņa aizlidoja.

Bilžu komentāri. Te mēs ar draugiem kožam
lidostā. Te mēs ar draugiem kožam lidmašīnā.
Kožam taksometru pieturā. Kodiens istabiņā.
Janka kož uz balkona. Es kožu. Apkalpotāja
atsakās. Janka prasa aliņu. Garais atplisīs.

Aizsūtīju sievu uz Alpiem. Atgriezās laimīga,
noslēpusies. Arī man vēl pāris nedēļu būs
mierīgāka dzīve. Viņa ar to laužto kāju ir tik
bezpalīdzīga – lūdzu, paldies, vai tu varētu...

A. M

SEKSĪGI JOKI

Klase bioloģijas stundā atnākusi uz zoolo-
giskā dārzu. Skolotāja saka:

– Bērni, šķiet krokodils paslēpis savas o-
jūs domājat, kāpēc?

– Viņš jau ir vecs, – Pēterītis atbild. – Ola
nebūs vajadzīga.

Kad mans tētis mazgāja traukus, viņu n-
iesūca izlietnē un viņš iekrita apakšējā dzi-
vannā, kur tobrīd mazgājās kaimiņiene Jac-
Tā vismaz viņš teica mammai.

Divi zilie nodarbojas ar seksu. Viens kliec

– Au, sāp taču!

Otrs atbild:

– Pacieties, tu taču esi vīrietis!

MĪLESTĪBAS LĪKLOČI

N. Nagair

Šis tas par šiem

J. Kārklīņš

Savulaik labi pazinu Latvijas pirmo brīve tības laiku prezidentu Kārli Ulmani, kurš a mani dziļi cienīja un bieži uzklusīja manu padomus. Varbūt tāpēc, ka arī mans vārds Hieronīms Kārlis, bet varbūt vienkārši man asā prāta un dziļo zināšanu dēļ. Tieši ma patiesībā pieder teiciens, ka latviļi var bē pie savas tējas trīs karotītes cukura, jo tobrī nupat bija uzbūvēta trešā cukurfabrika. Es ja biju ievērojis, ka latviešiem dikti tik, ja viss pa trīs: trīs tēva dēli /divi gudrie, trešais jefnš, trīs pūka galvas, trīs meitiņas, trīs sivēntiņi, trīs partijas, trīs bērni, trīs pedofili utt. Tad nu teici Kārlim, lai viņš savā runā salīdzina trīs fabrikas a trim karotītēm. – Kas ir tas ir, kas nav, tas nav! – sajūsmā izsaucās Ulmanis. Tieši šāda daļē trīszaigžņu pateiciena pietrūkās manai ru-na- Paldies, Kārlī!

Tas gan bija dikti sen.

Tagad ir citi laiki un cukurfabrikas jātaisa ciet, jo Eiropas ekonomikas zinātņu vīriem pēc 40 gadu ilgiem pūliņiem beidzot izdevies aprēķināt, ka cukurniedru cukurs ir trīs reizes lētāks par cukurbiešu cukuru. Kas to būtu domājis!

Es tā padomāju kāpēc latviešiem reizēm tā neveicas, un galu galā sapratu, ka vaina ir viņu pieticībā un tajā apstākļi, ka viņi turas pie arhaiskām formulām ar trijniekiem. Nu kāpēc savulaik vajadzēja pazudināt tieši trīs Lat- venergo miljonus? Pirmkārt, tāda summa jau pat pēc tālaika cenu šķērēm, iztikas groziem un pirkspējas paritātes bija pārāk niecīga, lai pietiktu visiem. Dabiski, ka pasākums izvērtās par skandālu. Būtu zaguši septiņus vai desmit miljonus, i ne gailis pakaļ nedziedātu! Nu būtu savulaik uzbūvētas nevis trīs cukurfabrikas, bet, piemēram, 49, vai tagad kāda Eiropas Sa- vienība varētu visas tās tik viegli aizklāpēt? Nevarētu vis.

Tāpēc tagad, būdams īpaši svarīgā ES komi- sāru padomnieka statusā, katrā ministrijā un departamentā, ar kuru man iznāk Latvijā strā- dāt, es vispirms pavaicāju, vai viņi atkal negra- sās kaut ko taisīt, summēt vai dalīt ar trīs. Piemēram, nekam neder iecere no latvāņu apkarošanai paredzētajiem 20 miljoniem latu trīs miljonus izlietot šā procesa administrēša- nai. Kādus, pie vella, trīs miljonus? Es ierēdņiem skaidri no-rādīju, ka tā vis tā lieta neies un tas neatbilstis augstajām ES prasībām un standartiem. Pilnīgi pietiks, ja reālai latvāņu pļaušanai izlietos vienu miljonu latu, bet administrēšanai – 19. Citādi par 17 miljoniem vēl var nejausi izskaust latvāņus pavisam. Kā tad nesaprātīgie ierēdņi domā dzīvot pēc tam? Kas viņiem dos nākamās 20 miljonus, ja latvā- ņi Latvijā vairs neaugs? Ar galvu vajag domāt!

Savukārt Helēnai es ieteicu padomāt, vai ne- var pārsaukt to Trīs brā- ļu anštalti kaut kādā citā vārdā. Citādi visa Gais- mas pils būvēšana ir reāli apdraudēta.

Jūsu Hieronīms Kārlis
Frīdrihs fon
Minhauzens

Hieronīms Kārlis

NEZINĀŠANA NEATBRĪVO NO ATBILDĪBAS

Ziemsvētkos atminējos kādu aizvadītā gada nogalē piedzīvotu notikumu – Ziemsvētku darba atpūtas braucienu uz Lietuvu. Strādāju lietuviešu uzņēmumā ar pārstāvniecību Rīgā, un visi darba balluki notika Lietuvā. Tā nu ar darba biedriem sametām naudiņu, noirējām busiņu, sapirkām štātes, sasmērējām ceļa maizes un 22. decembrā vakarā izbraucām no Rīgas. Tikuši līdz Grenctālei, Latvijas – Lietuvas robežpunktam, sākās visiem labi zināmā muitas šķērsošanas procedūra. Tika pārbaudītas pasēs, salīdzinātas attēlos redzamās sejas – mana laikam likās aizdomīga, tāpēc man lika izkāpt no busiņa un sekot līdz uz kompjuterizēto pasēs pārbaudi. Ārē – izrādās, pase esot zagta! Sekundes desmit kā apstulbusi stāvēju un blenzu uz muitas darbiniekiem, līdz pamazām radās nojausma, no kurienes varēja rasties šāda informācija.

Tā paša gada sākumā ar mani notika visai nepatīkams incidents – piecos no rīta, ejot cauri Ziedoņdārzam, pie manis pieskrēja manāmi iereibis vīrietis un ne visai bruņnieciskā veidā centās atņemt somu. Somu atdevu, bet, aizbēgusi krietnu gabalu no uzbrucēja, piezvanīju policijai, kura par pārsteigumu bija klāt jau pēc minūtes. Laupītājs ar visu somiņu uz karstām pēdām tika aizturēts. Tam sekoja aptuveni gadu ilga birokrātiska gumijas stiepšana, ar neskaitāmām liecību sniegšanām, konfrontācijām, mantu atpazīšanām un saņemšanām, nodarītā kaitējuma novērtēšanām un tā tālāk. Somiņā atradās arī nelaimīgā pase. Kad vaicāju, vai tagad pase būs jāmaina, izmeklētāja atbildēja, ka varot nemainīt, ja vien man pašai netraucē tas, ka tā ir nedaudz saņurcīta. Nolēmu paciesties, līdz beigsies pases derīguma termiņš. Tā aptuveni gadu staigāju ar nederīgu, zagtu dokumentu pati par to nemaz nenojauzdamā. Līdz pat 22. decembra vakaram.

Lai kā mēģināju izskaidrot robežsargiem šo absurdo situāciju, pāri robežai netiku. Pārējie aizbrauca, bet es niku, līdz robežsargi apžēlojās, apstādināja kādu baltkrievu uzņēmēju, kurš mani laipni aizgādāja līdz pašai Rīgai. Nezināšana neatbrīvo no atbildības – par mēģinājumu šķērsot valsts robežu ar zagtu dokumentu man piesprieda 5 latu soda naudu.

Pagāja Ziemsvētki, pienāca jauns gads – samaksāju sodu un devos pēc jaunās pases. Ieejot kabinetā, uzzināju, ka bez parastās piecu latu samaksas par noformēšanu man vēl ir jāmaksā sods no 5 līdz 25 latiem par to, ka pase ir bojāta. Te nu mans pacietības mērs bija pilns – nepietiek vēl ar to, ka mani piekauj pārdzēries tēvains, nozog pasi, policijā man sniedz nepatiesu informāciju, kuras dēļ es netieku uz Lietuvu un maksāju sodu par nelegālu robežas šķērsošanas mēģinājumu. Lūdzu pasaukt filiāles vadītāju un pieprasīju sazināties ar minēto policijas iecirkni, kura darbiniece nebija izsniegusi izziņu ar apstiprinājumu, ka mana pase bija bojāta laupīšanas dēļ. Policijas iecirkni manu stāstu apstiprināja. Beigu beigās samaksāju vairs tikai piecus latus par noformēšanu. Mani piedzīvojumi bija galā.

Ir iespējami dažādi nepatīkami pārsteigumi, kuru cēlonis ir zagta pase. Piemēram, jūs varat saņemt pavēsti no ekonomiskās policijas, bet ierodoties uzzināt, ka esat valsts mēroga noziedznieks, kuram pieder SIA ar vairāku desmitu tūkstošu lielu pamatkapitālu un tieksmi veikt nelikumīgus darījumus. Tāpat var izrādīties, ka esat nelietīgi apkrāpis kādu pensionāri un piesavinājis viņas dzīvokli. Tā sakot, ir varianti! Zagtās pases nejauki indivīdi izmanto dažādām afērām, tāpēc, ja dokuments nozagts – nekavējoties ziņojiet par to policijai un steidzīgi iegādājieties jaunu!

P.S. No birokrātiskām nejēdzībām mūsu valstī diemžēl nav pasargāts neviens. Ir pieņemts milzīgs lēmums dažādu lēmumu par to, kāds sods mums draud par to vai citu normu neievērošanu, diemžēl vēl joprojām nav izstrādāti likumi, kuri aizsargātu mūsu veltīgi iztērēto laiku, sodītu nekompetentus valsts darbiniekus un kompensētu mums morālo kaitējumu, ko rada šādi mulķīgi pārpratumi.

ELIKA

J. Kārklīns

Galvenais, ka esat plusos!

Gads lēnām virpinājās uz savu galu. Arī nenogurdināmais pētnieks un Eiropas lietu eksperts Secis kļuva apcerīgs. Visu gadu viņš nenogurstoši bija skraidījis, pētījis, vērtījis un prātojis. Lai gan bija padarīta darba sajūta, tomēr Secim kaut kā nevilus visu laiku nāca prātā dažādu klasīku izteicienu fragmenti, kuru galvenā doma bija par cilvēka centienu bezjēdzīgumu.

Tā nu kādā ziemas rītā /te Secim ienāca prātā šausmīnīga doma – vai tikai sniegs arī netiek limitēts ar kādu ES regu kuru viņš cīnās karstumā ir palaidis garām un saskaņā ar kuru Latvija savu sniega limitu ir pārsniegusi jau pērn/ izmeklēt nolēma, tā teikt, savilkt galus kopā. Sacīts, darīts – pēc vairāku stundu intensīvas buršanās pa saviem pierakstiem, laikraks slejām un dokumentu blāķiem Secis atlieca muguru un veidējā ieguvumu un atņēmumu kopā salikšanu.

Jāsaka, rezultāts bija šokējošs – pēc Seča datiem /nejau ar LR valdības un citu izpildorgānu veiktajiem rēķiniem/, katrā vidējais aritmētiskais Latvijas iedzīvotājs, pateicoties tie līdzdalībai ES, pagājušajā gadā bija *uzvarījis* par 0,373229 eiro. Sapriecājies par negaidīto pozitīvo iznākumu, Secis iegrīma pārdomās, atsaukdams atmiņā spilgtākās epizodes no aizvadītā gada notikumiem.

Epizodu gan bija tik daudz, ka tās nīrbīnājās gar izmeklētāja acīm kā kaleidoskops. Pazibēja cukurbiešu audzētāji, kuru līzīgā iegādājušies speciālu tehniku, šķirista ministrija izsūtītās brošūras par linu audzēšanas priekšrocībām un viņi tikai cer uz viņiem likumīgi pienākošajiem 0,373229 eiru *uz galviņas* par neproduktīvās nozares likvidāciju ES cukura politikas gaismā. Kaut kur netālu bija redzami arī likvidējam cukurfabrikas strādnieki, kuri rēķināja, vai ar minēto summā pietiks biļetei līdz tuvākajam bezdarbnieku reģistrācija punktam.

Gara acīm pārcēlies uz Latgali, Secis redzēja piedraņkoto mežu, kuri tādi bija kļuvuši, pateicoties mazo izgāztuvju likvidācijai pirms jaunu izgāztuvju atvēršanas ES atkritumu saimniecības politikas vadmotīvu dēļ.

Savukārt zivju nozvejas kvotu skartie zvejnieki spēlēja acīt uz saviem rūšējošajiem kuģiem un pat nenojauta, ka kopumā viss attīstās pa pozitīvu līkni.

Daudz kas vēl zibēja izmeklētāja prātā, bet viņš visu laiku sevi mierināja – kopumā esam ieguvuši, labāk zīle rokā.. Nonācis savos prātojumos līdz šai sadaļai, Secis saprata kas darāms, – viņš metās uz tuvāko veikalu un pārvērtā sev pienākošos 0,37-un-cik-tur eiro gluži taustāmā lietā, kas kādu laiku ļāva reāli sajusties kā ieguvējam un nedomāt par to, vai tikai mēs visi kopumā netiekam smagi čakarēti. /Tas, ko daži mēlo par Seča iegādātās lietas aizdomīgo līdzību ar alus pudeli, nav pierādīts fakts, gluži tāpat kā nav pierādīti fakti, ka alkoholisma uzplaukums atsevišķos reģionos ir tieši saistīts ar jauno ekonomisko situāciju, iekļaujoties visas lielās Eiropas tautu saimē./

P.S. Skumt nav pamata. Secis arī turpmāk negatavoja rimties. Viņš turpinās iesākt. Izmeklētājs jau noraidījis priekšlikumu līdzdarboties firmā, kas producēs ES domātus un vēlāk finansiāli atbalstītus projektus, izmantojot interneta sniegtās priekšrocības un piedāvājot visplašāko iespēju spektru, sākot ar patisonu audzēšanas perspektīvu izpēti sagatavošanas projektu Lubānas ezera klānu rekultivācijas paketes ieviešanu un beidzot ar projektu par šo pašu lauku rekultivācijas iespējām radušos ekoloģisko draudu novēršanu. Secis strādās kā līdz šim – pētot Eiropas Savienībā to, kas nav skaidrs, un skaidrojot to, kam patiesībā tāda ista skaidrojuma nemaz nav.

Jūsu SECIS

VECĀ GADA PĒDĀS

2006. gada notikumu kaleidoskops

Pavasārī Latvija piekto reizi kopš neatkarības atgūšanas piedalījās **Olimpiskajās spēlēs**. Popularitāti ieguva ne tikai Mārtiņš Rubenis, kurš atveda bronzas medaļu, bet arī Siguldas brīvā lidojuma speciālisti, kuru priekšnesums greznoja atklāšanas ceremoniju.

Eirovizijā uzvarēja grupa no Somijas, iespējams, tādēļ, ka tā bija vienīgā, kuru skatītāji spēja atcerēties.

Pateicoties **hokeja čempionātam**, visu dalībvalstu fani tagad zina, kā latviski pateikt *alus...*

Kopš Latvijas āres pāršķēla skaļš *Lai iesper, zibens gaudo suns*, šķiet, katrs krancis spētu nodungot kādu *Prāta Vētras* meldiņu. Ziemā, ieguvusi **MTV labākās Baltijas grupas nosaukumu**, grupa dodas iekarot Krieviju.

Novembrī Latvijas iedzīvotāji savā galvaspilsētā sveica **NATO** viesus. Kāpēc bildē neviena nav? Visi ievēro drošības pasākumus.

Šaize sākās ar ziņu, ka Latvijai jāmaksā soda nauda ES par nelegālo **cukura uzkrājumu**, un beidzās ar lēmumu apglabāt fabrikas, uzmetot trīs sauļas cukura to kapam.

...bet, pateicoties **vēlēšanām**, latvieši tagad zina jaunu teicienu *Šlesers, kurš gan cits!* Jādomā, ka tas vēl ilgi ieņems atbilstošu vietu citu spārnoto teicienu (*Kā var nesolīt vai Kā lemsiet, tā būs*) vidū.

NOZĪMĪGĀKĀS ŠEFTES

Merks pārdod *Arēnu Rīga* Igoram Ivanovam par 12,3 miljoniem latu, lai gātākam vīram – Norvēģijas firmai *Express Line* izmaksāja 16 mīļonus latu.

Baltic Kristina izrādījās mantkāriga mamzele, tāpēc tika izprecināta bagātākam vīram – Norvēģijas firmai *Express Line* corporation.

Jūrmalgeita un **Rēzeknes** noslēpumainā **nīciņas** – divi skandāli, kas ne tikai galīgi izku pamatus ticībai, ka valsts amatpersonas ir gū neuzpērkamas, bet arī lika aizdomāties par to, kā valstī ir 13 iestādes, kurām ir tiesības nokla **privātās telefonsarunas**.

Seksuālo minoritāšu gājiens – **praidis**. Bez komentāriem.

Anglijas karaliene apciemo draugus laukos. Gada laikā karaliene dodas ne vairāk kā t ārzemju vizītēs. Tāpēc vien būtu grēks nepiemēne notikumu.

Gada nogale. Ķīnas mūri no kosmosa tomēr grūti saskatīt, toties **Terehovas fūru rindu** gan viegli.

KATRA ZVAIGZNE DEBESĪS PARĀDĀS SAVĀ LAIKĀ

Hermanis Matisons

Vēsturiska uzziņa vēstī, ka Latvijas pirmais meistars **Hermanis Matisons** izcīnījis I vietu un ieguvis zelta medaļu līdz ar olimpiskā meistara nosaukumu amatieru šaha olimpiādē Parīzē 1924. gadā. H. Matisons /dzimis 1894. gada 28. decembrī/ nopietni pievērsies šaham 16 gadu vecumā /1910. gadā/. Tā ākajos dzīves gados Matisons cīnījās neskaitāmos Rietumu turnīros, iegūstot arī pirmās vietas. – *Jau jauneklā gados iezīmējās vēlākā meistara spēles īpatnības – izsmalcināta beigu spēļu tehnika, – rakstīti K. Bētiņa, Arv. Kalniņa un V. Petrova grāmatā Šahs Latvijā līdz 1940. gadam. – Stila ziņā Matisons ir ļoti īpatnējs spēlētājs – varētu teikt, viņš svārstījies vēl starp taktika karstu uzbrukuma trauksmi un stratēģa nosvērtu aukstasinību. Bieži spēlē viņu ietekmēja arī ne visai labā veselība. H. Matisona partijās vietām vērojama nervozitāte, tādā veidā vienā otrā vietā pārtraukdama viņa panākumu virkni...*

Pirmajā Pasaules karā 1917. gadā tika smagi evainots, no slimības sekām cieta vēl ilgi. Ļstējās, tad brauca uz Maskavu, kur deviņus nēnešus spēēja ar krievu meistariem. 1924. gadā atgriezies Latvijā, Matisons Latvijas šaha kongresā izcīnīja 1. Latvijas meistara titulu un jau pēc neilga laika Parīzes olimpiādē amateru pasaules meistara titulu. Pēc tam H. Matisons startēja daudzos ārzemju turnīros, kaut skaitliski to nebija sevišķi daudz /vispār ļaiks daudz turnīru nerikojā/, tomēr Matisona ānākumi bija spoži. Viņa sasniegumu kontā uzvaras pār tālaika pasaules spēcīgākajiem

meistariem. Reizēm šahisti jokojot par *kundēm* sauc pretiniekus, pret kuriem iegūst uzvaras punktus. Tādā gadījumā Matisona *kundes* bijuši Rubinšteins, Vidmārs un citi. Jo sevišķi jāizceļ viņa vienīgā tikšanās ar A. Alehinu, kurā uzvarēja Latvijas meistars H. Matisons.

1932. gada 16. novembrī pēc ilgākas slimības Hermanis Matisons slēdza acis uz mūžu – pašos spēka gados. Tomēr savā īsajā mūžā, kas viss bija veltīts šaham, viņš ir veicis ārkārtīgi daudz. Nemirst tas, kurš dzīvo savos darbos. Izcilo Latvijas šaha zvaigzni atceras un piemin jo-projām. Notiek /arī šogad/ H. Matisonam veltīti piemiņas turnīri. Mūsdienās atceramies viņa lielā meistarību praktiskās partijās un jo īpaši viņa galotņu sacerētāja talantu. Galotnes guvušas visaugstāko atzīnību.

Tikai viena no tām:

Neizšķirta: 1.a4+ Kb6 2.Lf2 c1D 3.T:c5 D:c5 4.Kh1!! D:f2 – pats.

Avots: <http://evrado.com/chess> šaha pastkaršu kolekcija O. ARHĪVGRAUZĒJS

JŪS JAUTĀJAT – MĒS ATBILDAM

Gribu Jaungadā sarīkot kārtīgu uguņošanu, taču kaut kur dzirdēju, ka, to darot bez speciālas ļaujas, jāmaksā 1000 latu sods. Vai tā ir?

/Grišķenes Janka/

Atbilde. Tā nav. Tūkstotis latu jāmaksā juridiskām personām. Jūs esat fiziska persona, tāpēc sods s tikai 250 latu.

DADZĪT, dzīvoju kopā ar māti, bet kādu dienu viņa, neko man neprasot, atslēdz internetu. gad, pārnākot mājās no izglītības iestādes, nevaru tikt internetā. Kur griezties pēc līdzības?

/Silvestrs no Silbriežiem/

Atbilde. Silvestr, vislabāk tev to paskaidros tavā izglītības iestādē – Silbriežu bērnodārzā *Pīpenīte*. aizmirsti pasveicināt savu izpalīdzīgo māsu, kura palīdzēja uzrakstīt šo vēstuli!

Kas Rīgas Domē tiek darīts, lai nākamajā gadā ierobežotu inflāciju?

Atbilde. Paredzama varena cīņa, ceļot cenas: ūdenim, autostāvvietām, pilsētas transportam, tīrībai...

Ēdējā laikā meitenes apceļ manu dubultzodu. Kā no tā var atbrīvoties?

Atbilde. Recepte vienkārša – uzaudzējiet bārdu!

Hab. Dr. Z. DONIS

Dadzis iesaka

HLOPUŠKAS, PLAUKŠKENES BINGBANGBUNKŠKENES

Jaunais gads ir klāt. Kādam tās piekļau pie durvīm un iegājis iekšā, citam vienā spērienu atvēris durvis un paziņojis: – *Sveik. 2007. gads – esmu klāt!* – Ne pārāk senā pag Jaungada sagaidīšana nebija iespējama bez *puškām*, kas bērneliem par prieku ar lielu p uz visām pusēm izsvieda krāsainus apaju daļēji apaļus papīriņus. Tagad vēlmi sekui laikā piemēslot dzīvokli piepilda plaukšķe Princips jau tāds pats, tikai nosaukums latvisl Neapgalvošu un nenoliegšu, ka plaukšķi jebkādā veidā būtu saistītas ar preču zīmi *in China*. Paskatieties paši! Starp citu, vai z kas ir bingbangbunkšķene? Ā, nezināt gan ūk, bingbangbunkšķene ir šprekstelis ar lie vai mazāku trokšņa un uguņošanas efektu, paredzēts svētku noskaņas radišanai. Vai z arī, kas ir bingbangbunkšķene, kas nebingt gbunkšķo? Ā, atkal nezināt! Tas ir Ķīnā raiz šprekstelis, kura bingbangbunkšķošana paredzama nedz mums ierastajās telpās, n mums ierastā laika dimensijās. Sprāgstošu saukt arī par petardi. Ja kāds tādu nometis ju pie kājām, nesteidzieties spiegt un pielipt tuvākās mājas sienas, bet smaidiet un bauc svētku noskaņu!

IZ VĒSTURES

Starp citu, vai esat aizdomājušies par kāpēc ķīniešus sauc par *dzeltenajiem*? Ā, at neesat! Ikvienam no mums, neveikli aizdedz sērkokliņu, kaut reizi ir kļuvis dzeltenī pirk. Varbūt ķīniešu dzeltenums radies no varer būkšķēšanas? Zinātnieki apgalvo, ka patiesī tipisks ķīnietis neesot dzeltenāks par tipis francūzi. Pirmās piezīmes par dzeltenu ād krāsu parādījušās tikai XVIII gadsimtā, kad c vēkus sāka iedalīt rasēs un bija *nepieciešan* starprase starp baltajiem ziemeļos un meln jiem dienvidos. Tad tika izdomāta dzeltenā ras kurā sākotnēji ietilpa indieši, bet vēlāk arī ķīni ši. Jāpiebilst gan, ka šīs klasifikācijas izdomāti nevienu citu kā eiropiešus savā dzīvē nebi redzējuši.

DOMĀJIET ZEMISKAS* DOMAS!

*Lasi – piezemētas

Izrādās, ka domāšana par naudu vai arī vier kārši skatīšanās uz naudu ir ļoti labvēlīga cilvēk finansīā ā stāvokļa veicināšanai.

Lai šo atzinu pārbaudītu, zinātnieki sadalīju 500 cilvēku divās grupās. Pirmajai grupai darb vietās novietoja pastāvīgus *atgādinātājus* pa naudu – piemēram, dolāra attēlu. Otrajai grupa naudu nerādīja.

Izrādījās, ka cilvēki, kuriem pastāvīgi atgā dināja *par galveno*, strādāja daudz citīgāk. Tāpa viņi zaudēja jebkādu interesi palīdzēt ofisa kai miņiem un centās no kolēģiem uzturēties pēc iespējas lielākā attālumā. Pētnieki uzskata, ka naudas redzēšanas faktors cilvēkos pamodina patstāvības un pašpietiekamības jūtas, kas nov ved pie darba ražīguma paaugstināšanās.

Sakiet vēl, ka domām nav spēks!? Ir! Zināms, ka naudas problēmas parasti iestājas trīs nedēļas pirms algas, tāpēc šajās trijās nedēļās ieteicams nebūzēt uz tukšo maku, bet sameklēt kādu naudas zīmi un lūkoties uz to... lūkoties... Viss nokārtosies.

Kāpēc gan lai nauda būtu vienīgais faktors, kas pakļaujas mūsu domām? Tieši tādas pašas manipulācijas jāveic arī citās kategorijās. Galvenais galvu nepārvērst par kumodi vai grāmatplauktu, kurā glabājas visādas diženas un augstas lietas, bet pievērsties vairāk piezemētām būšanām. Ar domām par pasaules glābšanu paēdis nebūsi, bet ar domām par naudu, turība garantēta. Domāsim

JĀNIS JASMĪNS

Jā, es strādāju pie
"KALNOZOLA"

Beidzot
viens
reāls
vecis !!!

ATRODI DADZI!
ATRODI DADZI!
ATRODI DADZI!

ATRODI DADZI!

**GRŪTI
IERAUGĀMS?**

Abonē, un viņš pats atnāks pie Tevis!

1. mēnesī - 6, 6 mēnešiem - 11, 12 mēnešiem - 15

Gaišos tonos

- Atgriezies, saproties, mājās no komandējuma...
- Skaidrs, tālāk vari nestāstīt!
- Kāpēc tad ne?
- Tālāk viss skaidrs. Tu atradi viņu skapi?
- Nē, es viņu apraku dārzā.

- Dakter, man krīt ārā mati! Kā tos saglabāt?
- Ļoti vienkārši - lieciet kārbīnā!

Bērnudārza audzēkņi pastaigājas mežā. Audzinātāja pamāca:

- Bērni, kad ēdīsim ogas, tās jārauj pa divām, Vienu apēdīsim, otru nodosim tiesu medicīnas ekspertīzei.

- Nu, kā ir ar mani dakter?
- Nekas... Rīt izrakstīsim. Piezvaniet sievai, lai atbrauc.
- Nē, dakter, nevajadzētu viņu traucēt.
- Kā nevajag! Kurš cits atvedīs zārku?

- Šogad man bija pasakains Jaungads: stilīgas lupatas, uguntiņas, baltais pulverītis, karuselis... Kamēr atnāca vecāki un izvilka mani no veļas mazgājamās mašīnas...

Ihtiologa pēdējie vārdi:

- Baltās haizivis cilvēkiem neuzbrūk! - Tagad, es paņemšu šo klinšu ērgļa olu!

Alpinista pēdējie vārdi:

- Kas šis par mezglīņu?

Ornitologa pēdējie vārdi:

- Tagad, es paņemšu šo klinšu ērgļa olu!

Elektriķa pēdējie vārdi:

- Nieki, te jau tikai korķi jānomaina!

Vīrs ļoti izsalcis atgriežas no komandējuma. Durvis atver izspūrusī halātīnā.

- Ā, tas esi tu... Ko gribi?
- Ēst.
- Vakardienas boršču ēdīsi?
- Ēdīšu.
- Tad nestāvi tajās durvīs, kājas Savāc čemodānu un nāc rītdien!

- Apsūdzētais, tātad jūs atzīstāt, ka nošāvēt autostāvvietas sargu ir tāli, kurai bija klusinātājs?
- Jā, labs cilvēks bija, negribējās dināt.

Aptiekā:

- Man, lūdzu, puslitru spirta!
- Bet vai jums recepte ir?
- Protams, kilograms cukura, kilograms biešu un simt gramu ra

- Izmeklētājs prasa Ziemsvētku vecīti:
- Tātad vakar uz ielas jūs apturēja vīrieši. Ko viņi gribēja?
- Lai novelku zābakus.
- Ko jūs darījāt?
- Novilku. Vīspirms vienam, pēc otram.

G. Šūka speciāli DADZIM /Latvijas Avīze/

Z. Zaharāns BEZ VĀRDIEM

K. Auzenbergs

N. Nagalne

N. Nagalne

Kā ļaudis svētkus aizvadījuši, uzzināsīt nākamreiz, bet šoreiz papaudisim, kādām hroniski nelāgām izklaidēm viņi nodevušies pirmssvētku laikā.

Neapbrūpētie Ziemsvētki.

Uzņēmums InterSource Baltic nu jau tradicionāli pie Jēkaba kazarmām Vecrīgā savīkšijis Kristus dzimšanas ainiņu, līdzās svētās ģimenītes un lopiņu figūrām liekot mītēties arī dzīvām aitām un jēriem. Šo jaukumu jūsmas pilnām acīm vēroja ne tikai miermīlīgi garāmgājēji, bet arī mantkāriģi Pārīkas un veterinārā dienesta darbinieki. Firmai piespriests 50 latu naudassods par to, ka nav nodrošināti lopiņiem nepieciešamie apstākļi un vetārsta aprūpe. Par nobeigto aitū vispār nerunāsim!

Nožmiegts Gliemezis.

Liepājā augu gadu tiek postītas autobusu pieturvietas. Pirms Ziemsvētkiem, neaizmirstot jau ierastos objektus, nezināmi ļaundari ķērušies arī pie pilsētas rotājumu bojāšanas. Kurzemieņi ir pacietīgi ļaudis, taču pēc tam, kad Ventas un Klaipēdas ielas stūrī nožmiegts rotājums Gliemezis /tas izvilktis uz brauktuves un salauzīts/ un aprauti kāda cita rotājuma elektrības vadi, pilsētas runasvīri lūguši pašvaldības policijai organizēt intensīvākas patruļas un ļaudim būt acīgākiem. Jau nākamajā dienā acīgie izsaukuši

policistus uz Tirgoņu ielu, kur kāds vīrietis veicot netiklas darbības ar svētku eglīti. Izrādījās, ka nē daudz iereibušais, taču labsirdīgais vīrs atradis nolauztu kociņu un citīgi mēģinājis to piestutēt pie tuvējās ēkas sienas...

Līdzīgas problēmas radušās arī Alūksnē. Tur izdemolēta viena no pilsētu rotājošajām gaismas piramidām. Ne Liepājā, ne Alūksnē iepriekšējos gados rotājumi neesot cietuši.

Meistarīgi... Kādā tumšā decembra naktī Valmieras rajona Jeru pagastā nezināmi ļaundari apzaguši kūtiņas un garāžas, bet meistarkiti viņi izstrādājuši nomaļākā lauku kūtiņā: turpat uz vietas Ziemsvētku cienastam nokaujot un aizvedot četrus sukus, turklāt tā, ka šie i ne iekviekties nepaguvuši.

Nelāgais budēlis.

Budēļos jeb ķekatās iešana ir sensena tradīcija. Kad kādā veikalā Limbažos, Jūras ielā ienācis vīrietis maskā, pārdevēja atplaukusi smaidā, gaidot liksmas dziesmas un dančus. Tā vietā maskotais izvilcis pistolei līdzīgu priekšmetu, draudīgi blāustījies un nolaupījis no kases 49 latus.

Trīs vīri laimētavā.

Pa ceļam uz darbu trīs vīri nolēma mazliet piepelnīties un iegāja kādā Rīgas laimētavā. Dažu minūšu laikā nopelnīja biškuc vairāk nekā 1000 latu. Nu viņus meklē policija, jo neba nu ar veiksmes, bet gan ar ieročiem līdzīgu priekšmetu palīdzību viņi pie laimesta tika...

Ziepes par ziepēm. Ziepes sanākušas kādai sievietei vārdā Dace, kura iegriezusies Liepājas lielveikalā Maxima. Dačuks gribēja pirms svētkiem sakopties, tamdēļ no veikala plaukta paņēma ziepju gabalu un manikīra šķē-

rites. Aizdomājusies par to, cik nu viņa būs un smuka, sieviete aizmirsā par Ls 1,98 vērtā precēm samaksāt.

Ļeņina mētelītis nozagts! Pie jienas muzeja, izstāžu zāles ārpusē kopš 1. gada rātni stāvēja Ļeņina mētelītis – bronzā rinātās bistes daļa bez galvas. Muzeja darbi 70 kg smago galvu iekšēlpās iedabūjuši bistes pārējās 300 kg smagās daļas ieneš dukas pietrūcis. – Raudu pēc sava Ļeņina, – nusies izstāžu zāles vadītāja Līga Siliņa. Raud ba nu tamdēļ, ka revolūcijas vadoni dikti mī bet gan tamdēļ, ka ar šīs rūjienieša Jāņa Zā darinātās bistes palīdzību vēl padomjlaiko: jīs iespējams aizvākt no Rūjienas Ļeņinekli, čakarējot ceku...

No kapiem ceļš šaurs... Izbrai no Daugavpils kapiem, kāds nezināms a mašinas VW Golf šoferētājs iestūrējis ki un kapu vārtos. Vārti krietni pabojāti. Drīz negadījuma dakteru palīdzību slimnīcā lū 1981. gadā dzimis sadzēries vīrietis ar sada tu apakšlūpu un satiksmes negadījumiem r turīgiem sasitumiem un ar stikliem seju sac zījusi 1960. gadā dzimusi sieviete. Lūdzēji skaidri murmulējuši kaut ko par citplanēt uzbrukumu. Daugavpils policisti tikmēr c meklē kapu vārtu bojātājus...

Daužu laimes Jāņa gada

Šahs un mats!

Neilgi pirms Ziemsvētkiem Maskavā /Krievijā/ no veikala Šahmati Karpova tika nozagtas trīs neparasti dārgas – no mamuta raga gatavotas šaha figūras. Pēc pāris nedēļām zaglis konstatēja, ka tās iespējams realizēt tikai tajā pašā veikalā, un piedāvāja divpadsmitajam pasaules čempionam Karpovam tās nopirkt. Figūras atgriezušās veikalā, bet zaglis ietupināts.

Baismais džakuzi.

Kāds vācietis kopā ar savu ligavu baudījis džakuzi priekus baseinā Singapūrā, kad pēkšņi ar spēcīgu ūdens strau mi piesūkts pie baseina notekcauruma režģa. Straume bijusi tik spēcīga, ka nelaimīgo nav spējuši no tā atraut pat četri glābēji. Vīrietis gāja bojā.

Viens zvans, un...

Pie vecumvecās lētticīgu ļaužu izmantošanas shēmas ķērušies Viļņas viltnieki. Viņi ievāc ziņas par kādas ģime nes labklājību un, uzdodamies par policijas darbiniekiem vai radnieku draugiem, paziņo, ka mīļais /piemēram/ dēlīņš izdarījis noziegumu. Ja nav vēlēšanās nest pāciņas uz cietumu, tad

jāpārskaita naudiņa uz bankas kontu... Tikai vienas nedēļas nogales laikā šiem krāpniekiem izdevies iegūt apmēram deviņus tūkstošus litu /aptuveni Ls 1830/. Vissmagāk iekritusi kāda vecmāmiņa, kura mazdēla glābšanas vārdā šķīrusies no 8000 litu /aptuveni Ls 1600/.

Nelien bez rindas! Jau dažas dienas pirms Lietuvas uzņēmuma Mažeikiu nafta nodošanas poļu kompānijai PKN Orlen poļu strādnieki staigājuši izgāzušies kā titari. 12. decembrī kļuvuši tik vizdegūnīgi, ka pat ēdnīcā nekaunīgi līduši bez rindas, leišiem norādot, ka nu panī esot kungi. Leišiem tas nepatika. Pat vairāk nekā tas, ka poļi par to pašu darbu saņem lielāku algu. Kurš kautiņā uzvarēja, nav zināms, bet par to, ka klope bijusi nopietna, liecina tas, ka vairākiem tās dalībniekiem bijusi nepieciešama mediķu palīdzība turpat kautiņa vietā, bet viens bez sāmaņas aizvests uz slimnīcu...

Sadūra prezervatīvu. Tavernī pilsētā /Francijā/ par prezervatīva saduršanu aizturēts Nacionālās frontes deputātkandidāts Aleksandrs

Simonē. Viņš pamanījis, ka pret AIDS izplat vērsta pasākuma laikā uz pilsētas cer esošā obeliska uzmaukts vairākus metrus c kondoms, vakarā atgriezies un aģitmater sadurējies. Pamatojot savu rīcību, viņš teicis nenoliedzot ne seksualitāti, ne kontracepc līdzekļus, taču šāda izrādīšanās publiski pie mī vietā esot uzbrukums piedienībai. Simē izvirzīta apsūdzība par vandalismu.

Nekaunas! Tā sprieda ne viens v Brazīlijas iedzīvotājs, kad decembrī šīs va parlamenta deputāti nolēma paaugstināt sa algas par 91 % – par nieka 24 500 reāliem / tuveni Ls 6130/. Kāds politologs savu prote pauda, piekēdējoties pie Senāta ēkas sier Politologs arestēts. Arestēta arī kāda Salvado pilsētas iedzīvotāja, kura ķērās pie daudz dikālākiem līdzekļiem – viņa ar nazi mugurā dūra deputātu Antonio Karlosu Magalaesu l to, kurš bija atbraucis pakļaiņot pa savas dzim pilsētiņas ielām.

Hroniski nelāgās ziņas apkopojis VATS C

LATVIEŠU TAUTAS VIEDĀS GUDRĪBAS UN TICĒJUMI

Ja Kalvitis Veca gada vakarā bažijas, ka kaut kādi gali var nesaīst kopā budžetā vai ka nākamā gadā var izcelties kāda jezga koalīcijā, viņam Jaungada naktī neviena nemanītam jānoiet garāžā un jāielien pa sava dieņesta auto izpūtēju trīs reizes iekšā un trīs reizes pa bākas caurumu ārā. Tad nākamā gadā viss izdosies un latvju zemei būs septiņi trekni gadi.

Jaunā laika deputātiem savi kumdošanas priekšlikumi jāapsmērē ar govju mēsliem, kas sajaukti ar vērsa žulti un vērmelēm, tad koalīcijas partijas nepamanīs, ka ierosinājumi nāk no opozīcijas, un nobalsos par.

Zemkopības ministram Rozem Veca gada vakarā jāēd reņģes no tās partijas, kurā Krievijā atrada palielinātu benzopirēna daudzumu, lai benzopirēns, kas radies pagājušajā gadā, tiktu apēsts un krievi atkal latvju konservus ņemtu pretī un štopētu iekšā kā traki. Jaunā gadā turpretim nedrīkst dzert tēju, jo tad visu gadu ar Krieviju nekāda ekonomiskā sadarbība neraisīsies un krievi latviešiem tik sūtīs ēzeļa ausis un tēju ar poloniju.

Ekonomikas ministram Strodam Jaungada naktī jāpēd silķe ar visām zviņām, iekšām un žaunām, tad nākamā gadā visai tautai makā turāsies nauda.

Ja Straume grib, lai no viņa atstājas iesauka *Baķka*, tad tam visu Veca gada pēdējo dienu pa mobilo krieviskiem mātes vārdiem vien jārunā.

Jaungada naktī Ministru kabineta locekļiem jāiet uz ceļiem, kas ved no lidostas, un jāskaita, cik jaunu pēdu ir izgājušas un cik ienākušas; tikpat jaunu iecelotāju Latvijā ienāks no Rumānijas un Bulgārijas un izies no Latvijas uz Īriju.

Rīgas mēram Aksenokam Jaungada naktī jāsviež cepure gaisā: ja cepure nokrit uz *acīm*, tad jaunajā gadā gaidāma liela bagātība, budžeta pārpalikumi un sastrēgumu izbeigšanās Rīgas ielās uz visiem laikiem, bet ja nokrit augšpēdus, tad pilsētā būs bads un pašam arī var nākties amatu pazaudēt.

Pusnaktī, kad Vecais gads ar Jauno rokās sniedzas, ārlietu ministram Pabrikam jāiet ārā, jānostājas uz sūdu kaudzes un jāklausa, kurā pusē suns rej. Ja no ASV vēstniecības, tad jāklauša amerikāņu norādījumiem kā līdz šim. Ja no Krievijas vēstniecības... tad arī jāklauša amerikāņu norādījumiem.

Ja Repše grib uzzināt, vai nākamā gadu viņa partija tiks pie varas vai ne, tad Jaungada naktī, sēžot uz slotas vajag aizjāt uz cūku kūti un prasīt cūkām to. Ja atbild vepris, tad tiks atkal pie varas krēsliem, ja cūka, tad ne.

Kas Jaungada rītā pirmais pieceļas, tam visu gadu nav blusu, un tas ir Šlesers. Kurš gan cits?

Ja Lembergs Jaungada naktī pabērs siknaudu zem gultas, tad varēs nelabvēli redzēt, kurš nākot naudu uzlasīt.

Ja sapņos kāpj kalnā vai mākoņos, tad kādas vienas partijas parastais ierindas biedrs vēlreiz sadomās atgriezties, lai strādātu.

Ja vistām, tās kaitinot, rāda graudus, bet nedod, tad tam cilvēkam ar skarbu kritiku uzbruks sabiedriskā organizācija *Delna* un *Putnis*.

M. K. teksts, J. Kārklīņa karikatūras, B. Činkusa ilustrācijas

KLING KLING – JAUNĀIS GADS... KLING KLING BEZ POLITIKAS...

Jaungada svinības – tās ir vakariņas, kas beidzas ar brokastīm.

Ja gribat, lai jūsu bērni Jauno gadu sagaida mājās, ejiet ciemos.

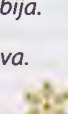
Vissliktākais Vecgada vakars tik un tā ir daudz labāks par vislabāko darbadienu.

Jāniša mamma sūdzas draudzenei:

– Es bērnu Vecgada ballītei nopirku bērnu šampanieti. Viņi sadzērās to šampanieti, uzpīpēja bērnu cigaretes, pēc tam iedzēra bērnu šņabi un pieprasīja bērnu sievietes. No rīta man bija jāskrien pēc bērnu alīņiem.

DADŽA 50 gadu jubilejas ieskaņai...

Padomju laikā reliģiskā tēma satīrikiem bieži vien bija aizsegs, lai pasmieties par toreizējās dzīves nebūšanām. Ieskatam Valda Artava poēma *Ziemassvētku leģenda*, bet Dadža galma aizkulišu beigu daļu gaidiet nākamajos numuros.

TEĀTRA PASTĀSTI

VAI VIEGLI BŪT TEĀTRA DIREKTORAM? No Valda Rūjas atmiņām

Slāpējot un ierobežojot Berklava atku vēsmas, aizvien spīvāka kļuva radošās ir ligēnces ideoloģiskā apstrāde. Mūs nemī kontrolēja, tribulierēja: iesaistīt pēc iespē vairāk darbinieku marksisma-ļeņinisma vak universitātē, palielināt politlekciju skaitu kvalitāti, izvest pārrunas, individuālās mācīb Populārs bija lietuviešu sindroms: stāties pa jā, lai pašiem būtu lielāka legāla teikšana svars, lemjot teātrim svarīgus jautājumus. Teātra šūniņa /pēc neafīšētas sazvērnecis apspriešanās/ paplašinājās ar spēcīgu grupu, gis Kalniņš, Zemgals, Lejaskalns, Liedskalns Teihmanis/, tikties ar teātra partijniekiem p dāvājās pats CK ideoloģiskās nodaļas vadīt Imants Andersons. Tas bija jāuzlūko par īpa uzmanības pierādījumu. Pārrunu sākums šķ gluds, bet, apspriežot tekošo momentu, sadzī problēmas, piekasīgie drāmieši, it sevišķi jau angažētie biedri apbēra godājamo lektoru l cerīgiem jautājumiem, uz kuriem pat gudr Zālamans nespētu atbildēt:

– Kad tiks noņemts tabu mūsu teātra vizītkar Skroderdienām?

– Kāda jēga aizliegt Jāņus, ja tos visi tik un lai arī paslepeni, svin un svinēs?

– Kāpēc, lai gan ražošanas plāni skaitās uzviju izpildīti, veikalu plaukti ir tukši, tik daudz deficīts?..

Pēc neomulīgās, nogurdinošās tikšanās : sarcis līdz ausu galiem, sviedrus slaucīdān Andersons ar nopūtu atslīga mana kabineta čī endeila krēslā:

– Es skatos, Valdi Karlovič, viegli tev šeit nav Domāju, aktieri – viņi tak plivinās kā jau ēterisk būtnes pa gaisu. Bet tas, izrādās, ir satracinā lapsēnu spiets. Brīžiem jutos kā Dāniels lau bedrē...

Labi, ka administratore Apoga bija sarūpēju mazu kafijas galdu.

– Tik traki jau nav, – mierināju saērcināto ci miņu. – Aktieri ir kā seismogrāfi, kas asāk reaģ skaļāk vēstī zemestrīces tuvošanos. Teātri pirm desmit gadi tādi grūtāki, bet vēlāk jau pierod. pat nevar iztikt bez tā.

Anekdotēs cienīgs bija Baltijas kara apgaba priekšnieka ģenerāļa Bagramjana /zobga iesaukts par Pagrabu Jāni/ misēklis valdībi pieņemšanā Rīgas Latviešu biedrības Zelta zā /tolaik Oficieru nams/, kur bija aicināta arī grup radošo savienību pārstāvju. Pēc dāsnā cīenast Vosa, Strautmaņa un Krūmiņa pavadībā maķen līganā gaitā virzoties uz izeju, iesilušais ģenerāli ieraudzījis mūs ar Vējānu un Sirmbārdi nomaļ ar Rīgas Balzama glāzītēm rokās, pēkšņi metā man ap kaklu un gandrīz ar asarām acīs sauc – Dorogoi Volodja, ti žīv?! Pomņiš, kak ti u Belove mņe žīzņ spasal? Budu do groba ķebe blagodarei milij drug... /Dārgais, Volodja, tu dzīvs?! Atcerie kā tu man pie Belovežas dzīvību izglābi? Līdz kap malai būšu tev pateicīgs, mīļais draugs/

Nelīdzēja manas apmulsumā izmociētās iebī des, ka neesmu tas Volodja.

– Ti kak vseгда skromen... Spasibo! No so datskie glaza neobmanut... /Tu kā vienmēr e. kautrīgs... Paldies! Bet karavīra acīs nepievlis.../

Kad mani paaugstināja amatā, baumoja, k es par to varot pateikties savam ciņu biedrar. armēņu ģenerālim, kuru tovakar, goda vārd: tuvskatā redzēju pirmo reizi mūžā.

VALDIS RŪJ.

Nacionālā teātra direktors /01.09.1960.-22.11.1963

Kad tiem preti vārtus vēra,
Trokšņu jūkli ausīs bēra.
Visur, kur vien acis raugās,
lebraucēju pilnas spraugas
Un gandrīz uz katra stūra
Ēzeļu un ratu jūra.

Jāzeps sāka gaust uz ielas:
– Redz' nu sieviņ, lietas lielas.
Vajadzēs tev ilgi gaidīt,
Kamēr beigšu visur skraidīt.
Skaties, ēzelīti glabā,
Bet, ja jušana nav laba,
Nakavējies velti daudz, –
Ātro palīdzību sauc...
Tad ar rakstu rulliem sauja
Laidās prom viņš gaitā strauja.

IV
Ko tik viņam neprasīja:
Kur viņš juku laikā bija?
Kādā sastāvējis draudzē?
Kādēļ garu bārdu audzē?
Kādēļ reti iet uz pirti?
Kādēļ guļ ar sievu šķirti?
Kādēļ nedejojot valsi?
Un tā tālāk... Rāmā balsī
Viņi sīki iztaujāja.
Ļaudis nīka, stundas gāja.

V
Marija jau izsamisa,
Nāca vakars, diena dzisa.
Kļuva tumša debess mala,
Ārā nežēlīgi sala....
Kur tad Jāzeps? Nevar manīt,
Ej kaut vai uz morgu zvanīt?

Taču beidzot gaitā lēnā
Vilkās viņš kā bāla ēna.
Marija tē sāka dramu:
– Tev bij jādzer simtu gramu,
Tu tur svešas sievas skāvi,
Laikam vēlies manu nāvi!
Man te jāgrauz maizes dona
Naktskreklā uz akmens klona,
Piedzims bērniņš, prasis krūti, –
Ved jel kaut uz lopu kūti!

Jāzeps vārda nesacīja.

Likās, tikko dzīvs viņš bija.
Soļot ēzelītim ļāva
Turp, kur ragulopi māva.

VI
Tā nu sagadījās lietas,
Ka netālu no tās vietas,
Kur tie apmatušies bija,
Gani avis uzraudzīja.
Visi pietvikiši sarti,
Spēlēja uz naudu kārtis,
Lēja viņu āža ragā,
Uzsaucot cits citam: – Dragā! –
Mācās nakts kā melna siena.
Un pat zvaigznīte neviena
Nespidēja debess tālē.
Drīz pie ugunskura zālē
Snauda jautrā kompānija.
Kūtī tajā laikā bija
Bērniņš piedzimis patiesi.
– Jāzēp, kur tu tagad iesi? –
Sieva vīram maigi bilda.
– Būtu telpa jāsasilda.
Varbūt ogles iedos gani.
Neuztraucies, gaidi mani.

VII
Lūk jums dziesma. Nav tā gara,
Nav nekā tur leģendāra.
Zvaigzne, eņģēli tai naktī...
Izzīsti no pirksta fakti.
Var jau būt, kad dūcot dziesmu,
Jāzeps pūta gaišu liesmu,
Aitām likās, – brīnums ausīs!
Stulbi cilādamas ausis,
Iespējams, ka tās pat blēja.
Taču ganiem nevarēja
Būt no viņa murgu tādu,
Nav jau četrdesmit grādu!
Tagad citi avju gani
Cenšas pārliecināt mani,
Stāstot, ka caur dieva brūti
Jēzus tonakt dzimis kūti.
Ja nu Jāzeps tikai spētu,
Viņš tiem laikam atbildētu:
– Bērns, kas bija normāls svarā,
Neradās no svētā gara.
Nejauciet šai lietā dievu,
Neblamējiet mūs ar sievu!

MEKLĒJIET GRĀMATNĪCĀS!

Jānis Brulēns
**BURBULNĀTES priekš
un bēdas**

**DADŽIS
IESAKA**

**LATVIJAS
FUTBOLAM
100**

PUBLICISTS Z. TRENKO PAR SEVI

T. Ancuks par Z. Ati

Augsti godātie kompetentie orgāni! Jums ir tiesības zināt šo viedokli!

Es, Teobalds Ancuks, griežos pie jums ar sūdzību par Z. Ati. Viņš ir izvēršis plaši sazarotu un mūsu sabiedrības interesēm kaitīgu darbību. Atis dzīvo bibliotēkas pagrabā, zem palmas, kas vestibilā uz marmora grīdas, un viņam ir aizbraucis jumts. Te ir fakti.

1. No plkst. 8 līdz 10 Atis vaktē, kad palma uzziņēdus no nogatavosies banāni.

2. No 10 līdz 12 ar 47. numura zābakiem šļūc pa grīdu.

3. No 12 līdz 14 ieflocē 0,5 kg biezputras un ierauj 0,7 l krutkas.

4. No 14 līdz 16 šņāc atpūtas krēslā kā zirgs un mostas tikai uz hallo kukū.

5. No 16 līdz 18 raksta Traktātu par stāvēšanu uz vakts.

6. No 18 līdz 20 runā septiņās valodās, lai gan zina tikai trīs svešvārdus – *vastohtervasmohter, muhabļaha* un *cotirobišdupuskrobiš!*..

Pats galvenais: tunelis, ko Atis naktis rok no pagriba uz frizētavu, parīt būs gatavs! Ja mīļā Latvijas tauta šim nesaziedos divus miljonus santīmu, viņš paņems frizētavas kasi un paldies nepateiks...

A. god. kompetentie orgāni! Grābiet Ati ciet, kamēr nav par vēlu! Te ir viņa pazīmes. Kreisā ūsa šķidra un īsāka par labo. Aukstas plaukstas un plakana pēda. Pumpa un bruka mugurā. Plīki fakti brēc uz debesīm! Norausim plīvuru no Ata alšās fizionomijas un noskaidrosim, kam un kādus kukuļus viņš ir devis, lai iekārtotos siltā vietā un tiktu augstā godā. **Tauta grib zināt!**

Visas mūsu radošās inteliģences un vēsturiskās taisnības vārdā es pieprasu: nožēlojamo grafomānu un uzurpatoru, iznīreli, viltvārdi un ampampu Z. Ati no darba atlaist un viņa vietā arga un garderobista postenī iecelt mani, T. Ancuku. Man ir 47. numura zābaki ar šmirgelzoli, un s varu slīpēt marmoru simtreiz labāk par Ati!

Z. Atis par T. Ancuku

Iepazīnos ar tā saukto Ancuka viedokli, un irmais, ko gribu uzzināt, – kas ir apmaksājis šī izlietoto stulbā smērējuma publicēšanu presē. Citiem ārdiem, kam pieder pakaļa, no kuras aug šis likās n spalvainās kājas. Man ir pamatotas aizdomas, a pēdas ved uz I/U *Kraķītis & Henhūzens*, kura iktiskais priekšsēdētājs ir mistifikators un siāis kāršu blēdis un šulers A. Zutis. Ancuka un o derdzīgais aprēķins ir baltiem diegiem šūts! o insinuāciju no totālas defensterizācijas un obalizācijas šķir tikai viens solis!

Mīļā Latvijas tauta! Aplauzīsim ragus un ozāgēsīm nagus ancukiem, zušiem un ciēm šmerliņiem, kuri grib apskādēt manas **lvēktiesības** dzīvot pagrabā un stāvēt uz iekts, ēst griķu biezputru un uzdzert krutku, kt zemi un runāt septiņās svešvalodās!.. Es kagoriski protestēju pret banditisko patvaļu un eprasu jaunprātīgās apmelošanas kampaņas saukumu!

Pieprasu man nodarītās morālās skādes mpensāciju mūsu Īrijas vidējās algas apšrā – 2319 eiro /aploksnē!/. Pieprasu arī aterialo kompensāciju par šīs protesta vēs-

tules rakstīšanas procesā 11 salauztajiem un 3 nodeldētajiem zīmuliem un 17 izlietotajām augstākā labuma papīrlapām – Ls 4,99.

Apšumuižmalas un Vecobebrulejas apvienotās tiesas lēmums

1. Apmierināt T. Ancuka prasību un iecelt viņu dubultajā bibliotēkas sarga un garderobista amatā.

2. Kompensējot Z. Atim izdevumus par salauztajiem un nodeldētajiem zīmuliem un izlietoto papīru, piedzīt no T. Ancuka Ls 4,99.

3. Kompensējot nodarīto morālo skādi, piedzīt no T. Ancuka par labu Z. Atim 2319 eiro /aploksnē!/.

4. Sakarā ar to, ka tiesas procesā ir atklājies, ka Z. Atis un T. Ancuks ir viena un tā pati persona, sadalīt darba laiku starp abiem līdzīgās daļās – vai nu strādājot abiem kopā, vai pamīšus.

5. Sakarā ar to, ka Z. Atis un T. Ancuks ir viena un tā pati persona /sk. 4. p./, Z. Atim puse no saņemtais morālās kompensācijas summas, tas ir, 1159,5 eiro, jāatdod T. Ancukam atpakaļ.

6. Tas pats attiecas uz kompensāciju par salauztajiem un nodeldētajiem zīmuliem un izlietoto papīru /sk. 2. p./, Z. Atim jāatdod T. Ancukam Ls 2,995.

P.S. Sakarā ar to, ka I/U *Kraķītis un Henhūzens* pēkšņi pazuda bez pēdām, identificēt eventuālā mistifikatora un kāršu blēža A. Zuša personību tiesai nav izdevies.

Pilnīgi slepeni!

A. Zuša identifikācija

Kompetento orgānu īpašo uzdevumu apakšvienības š. g. 31. decembra ekstraordinārās sēdes **protokols**.

A – ņemot vērā komplicēto situāciju A. Zuša personības noskaidrošanas lietā un tās eventuāli augsto sabiedriskās bīstamības pakāpi, kā arī B – ņemot vērā pirms 3 minūtēm atklāto pavedienu, kura otrs gals ved uz Banānu republiku:

1/ uzstādīt noklausīšanās ierīci pagrabā, palmas galotnē un atpūtas krēslā zem letes;

2/ uzstādīt novērošanas kameru pieturvietā pie Centrāltirgus, kur 1999. gada 31. decembrī kāds tips ar vienu ūsu un plakānu pēdu iekāpa 10. tramvajā un aizbrauca uz Bišumuižu;

3/ izveidot A. Zuša fotorobotu – labā ūsa šķiba, plakanā pēda plakana, pumpa un bruka mugurā;

4/ izsludināt A. Zuti meklēšanā, īpašu uzmanību veltījot Bišumuižai Rīgā un Banānu republikai Āfrikā!..

C – Sakarā ar gadu miju novēlēt Laimīgu Jauno gadu:

a/ visiem bibliotēkas darbiniekiem un apmeklētājiem;

b/ T. Ancukam un Z. Atim, kas stāv uz vakts;

c/ Āpšulejas un Vecobebru apvienotajai tiesai, kas pieņēma Zālamana cienīgu spriedumu;

d/ a. god. kompetentajiem orgāniem, kas stāv tikumības un sabiedriskās kārtības sardzē, un e/ – visai mūsu mīļajai latviešu tautai!

P.S. Sakarā ar to, ka mistifikators un žuļiks A. Zutis atrodas bezvēsts prombūtnē un viņa identifikācija ir ieilgusi, novēlēt viņam Laimīgu Jauno gadu tikai tad, kad viņš brīvprātīgi ieradisies kompetentajos orgānos un Āpšulejas un Vecobebru apvienotajā tiesā atzīs savu vainu!..

Bomm... bommm... bommm... Paukš!.. Paukš!.. Paukš!.. Lai iedzeram Rīgas šampanieti! Proziat! **Viens no septiņiem treknajiem gadiem ir klāt!..**

Pilnīgi slepeno protokolu pašā Vecgada vakarā ar kopīgām pūlēm sastādījuši

T. ANCUKS, Z. ATIS, A. ZUTIS

RAKSTNIEKS ARĪ IR CILVĒKS

APVAINOJUSIES BRUNURUPUCIENE

Mirdza Kļava, dzīvojot rakstnieku vasarā ciematā Ādažos, raksta pasaku grāmatu bērniem *Raibā vasara*. Pazīstamus cilvēkus attēlo dzīvniekus: Arvīds Grigulis ir Profesors Kuri dzejnieks Laimonis Vācērnīks – Ezītis Ādars Rakstnieces draudzene sevi saskatījusi līdz ar brunurupuci Amāliju un apvainojus Autorei neizdodas pārliecināt, ka viņa māk – *Ir gan! Es sevi pietiekami labi pazīstu*.

ZĀGĒT UN IEZĀGĒT

Rakstniecē un literatūrzinātnieces Ingrid Sokolovas vīrs Mihails ar vienroci, tā sauktu fukšiti, zāgē lielu alksni.

– *Kāpēc jūs postāt zaļo zonu?* – kaimiņš pmet.

– *Sieva man liek, – skaidro Mihails. – Kuplie z aizēno logu, un viņa nevar redzēt, ko dara Jāņ Anerauds.*

DRAUDZĪBAS NOSLĒPUMS

– *Vai trimdas latviešu rakstniekiem izdevās saglabāt savu identitāti?* – jautā Astrīdei Ivaskai

– *Mēs savā starpā bijām draudzīgi, jo dzīvojām ļoti izkaisīti un reti tikāmies.*

ŠIZOFRĒNIKA MURGI

Literatūras zinātniekam Kārlim Krauliņam ļoti patika televīzijas raidījuma *Mūzikas kiosks* vadītāja. Viņš rakstīja viņai vēstules, pauzdam: arī simpātijas kā pret sievieti. Domādam, ka vēlāk viss noderēs muzejam, kopijas saglabāja Viņa vēstules atrada sieva.

– *Tās ir literārās fantāzijas, šizofrēniskie murgi, – Krauliņš taisnojās.*

Literāri fiksējis A. AUZIŅŠ
J. Kārklīņa ilustrācijas

K ģimenes Ziemsvētku un Jaungada atmiņas

Kad pienāk gadu mija, mēs kavējamies atmiņās par aizvadīto laiku un notikumiem. Pašīstīju savu saimniecības grāmatu, kurā pierakstīti visdažādākie fakti par Ziemsvētkiem un Jaungadu.

1986. gads

Ejat bērni lūkoties,
Kā apzaga mūsu egli.
Ne tai vadu, ne tai lampu,
Tik zagliša pastaliņas.

Pie kantora uzstādīja egli ar krāsotām elektriskām lampām. No rīta tīra vieta – ne vadu, ne lampu. Laikam kāds nospriedis, ka saimniecībā viss var noderēt. Traktoristu un slaucēju bērniem krāsaina kartona lapiņa un diegi – izšūšanai, bet speciālistu atvasēm Salatēva maisā – lelles un mašīnītes.

Arā -32.

1987. gads

Jauna gada balle bija,
Man dejiņas nevedās.
Krustām liku savas kājas,
Ķemertiņu meklējot.

Pa blatu dabūju Anglijā ražotu šķīstošo kafiju. Tā es vismaz domāju, jo no tās svešvalodas ne būs, ne bē. Smaržoja labi. Sastrēbāmies labi daudz. Piemetās caureja. Zinoši cilvēki vēlāk paskaidroja, ka tā esot burkānu tēja kuņģa darbības uzlabošanai. Bērniem tā pati dāvana.

Arā +3.

1988. gads

Es gribēju konfektītes,
Tikai visiem nepietika.
Kaimiņienes matus plēsu,
Salatēvu gānīdama.

Kolhoza ēdnīcā pēc saraksta pārdeva konfekšu kastīti un marcipānu. Sakāvās labākās

ZIEMSVĒTKU REKVIĒMS

Z. Zaharāns

draudzenes Rita ar Annu, jo vienai pietrūka. Kaža gāja par šķirēju un dabūja pa acīm no abām dāmām. Bērniem trešo reizi tā pati dāvana.

Pērkona negaiss.

1989. gads

Es bij' braša tautu meita,
Man taloni turējās.
Rupjmaizīte, sāls paciņa –
Ziemassvētku vakariņas.

Valdība sarūpējusi priecīgu Jauno gadu. Sāls, cukurs, šņabis, sērskociņi – uz taloniem. Sakarniekiem dalīja trīs svečītes, kolhozniekiem – sešas. Darbā lozējām šampanieti – man tika, bet Maldai – ne. Sākās vendeta latviešu gaumē.

Beidzot kolhoznieku bērniem skaistas dāvanas.

Sausmīgi list, sniegs nokūsis.

1990. gads

Zaglis brauka vēderīņu,
Ceptu gaļu saēdies.
Lai tev, zagli, slikta dūša,
Sivētiņu skrubinot!

1. oktobrī nopirku sivētiņu, lai Jaunajā gadā būtu cepetis. 25. decembrī apzaga daudzās kūtiņas, arī manējo. Savs labums jau ir, ka nozaga cūku, – nebūs jāpārēdas.

Arā -10.

Tā nu šie gadi tika vadīti – gan priecīgi, gan bēdīgi.

Gaišus Ziemsvētkus un jautru Jauno gadu!
ILZE K.

FAKTS

1740. gadā Baltijas jūra bija tā aizsalusi, ka no Latvijas uz Zviedriju braukuši kamanās.

I. Melgailis

OPERĀCIJA GLĀBIET ONKULI!

Kādas Latvijas dienviddaļas pilsētas ārstniece saņem izsaukumu: ar gāzi saindējies 59 gadus vecs vīrietis. Brigāde pilnā sastāvā nekavējoties traucas turp. Dzīvokļa durvis atver, apmēram 30 gadus vecs vīrietis. Mediķi pabrīnās, ka pēc gāzes gan te nesmird, drīzāk pēc kādā grādīga, bet satrauktais vīrietis aicina ārstus istabā. Šie metas glābt nabaga onkuli, bet gulta tukša. Gultas vidū milzīgs spilvens. Mediķi neizpratnē – kur tad onkulis??? Jaunais cilvēks satraucies plātās un vēsta, ka onkulis guļot gultā viņš pats esot tur noguldījies, jo veicis elpināšanos un pārbaudījis sirdsdarbību. Galīgi švaka esot.

Mediķi nolemj pašu norūpējušos onkulu glābēju vest uz slimnīcu. Šis gatavs braucējs sāk tīstīt segās spilvenu /onkuli!!!/ – lai tādā kāpnēs nesaķertu caurvēju. Beigās piktī uzbrūkot dakteriem, lai nes vien nestuves augšā – viņi taču nevarēšot onkuli klēpī no piektā stāva nostiept! Nu dakteriši un šoferis spiesti spēlēt teļi, lai ar labu dabūtu alkoholu pārlietojušā radnieku uz slimnīcu. Kamēr onkuli ar nestuvē ievieto mašīnā, viena no māsīnām sazva slimnīcas uzņemšanas nodaļu, lai informētu par kārtējo trako. Vienojas, ka vedīs uz narkoloģiskā dispensera, kas atrodas citā pilsētā.

Ātrie piebrauc pie slimnīcas, jo vajadzīgi norīkojums no dežūrējošā ārsta. No slimnīcas iznāk galvenais neiropatologs, laipni sasveicināts ar trako un vēsta šim, ka onkuli vedīšot uz citu slimnīcu, jo tur noteikti viņam būšot labāka ārstēšana, zinošāki speciālisti utt.

Lāāāābi! Taču ātrajām dāmām tas nav pirmais gadījums ar alkohola delīriju, un viņas sapņo, ka nedarīs pa prātam, vīrietis var kļūt agresīvs tāpēc līdzīgu narkoloģisko dispenseru dodas apmeklēt policists. Žūpavniekam tiek skaidrots, ka tas viņam ir tikai dārgā onkuļa drošība.

Brauc. Spilvena radnieks pēkšņi apskaidro, jo, viņaprāt, viena no māsīnām sēžot onkulim uz kājām. Vēl pēc kāda laiciņa spilvena radnieks liek māsīnai pievienot sistēmu – viņaprāt, onkuli nepieciešams fizioloģiskais šķidrums. Spilvenam tiek papildināts puslitrs ringera.

Narkoloģiskajā dispenserā spilvenu sagaida vesela ārstu brigāde, onkulim un viņa cēlāja glābējam tiek piedāvāta ģimenes palāta. Vīrietis ļoti pateicīgs laipnajiem mediķiem un policistiem un solās pēc dārgā onkuļa izveseļošanās noteikt vietējā presē ielikt pateicību cēlājiem operatīvā dienestā darbiniekiem.

Dr. FIKS

Sadzīves atziņa

– Visvairāk man patīk Jaunais gads tāl atvieglojuma sajūtas dēļ, kad māja kļūst ērta un plaša pēc eglītes izmešanas...

Anonīms

N. Nagaines ilustrācijas

noprata, ka spiritus ir gars un tas var būt arī spirts jeb dzīvības spēks. Vai arī otrādi?! Vēl viņš saklausījās tādus vārdus kā – apcere, garīgas dziesmas, runāšana mēlēs, garīgā ciņa un ciešanas. Tas bija tik sarežģīti, ka Gūtenmorgens netika ar to visu galā un atgriezās pie Krūmiņa, pamodināja to un izstāstīja visu, ko bija uzzinājis citurienē.

Krūmiņš piekrita, ka spiritus ir gars vai dzīvības spēks un spirts arī tur kaut kādā veidā ir piederīgs, jo tam piemīt īpašība izgarot vai kā citādi pārvērsties citā, netveramā, laikam jau garīgas enerģijas formā.

– Kas tad tev vēl nav skaidrs? – vaicāja Krūmiņš.

– Man kaut kas tomēr neštimmē ar to spiritus, dzīvības spēku, spirtu un vispār garīgumu kopumā. Tā īsti līdz galam es nesaprotu... – sa-

cija Gūtenmorgens, un viņa seja atgādināja jautājuma zīmi.

Krūmiņš līdzjūtīgi nopūtās: – Par garīguma pilno ciklu dzirdēt gribi? Labi, pastāstišu. Kad tu mazliet uzņem garu, jebkurā tā izpausmē, tad tev uzlabojas vispārējais gara stāvoklis, vai ne? Ja vēl bišķiņ, tad iestājas garīgi apcerīgais noskaņojums. Piekriti? Nu, re. Tālāk nāk garīgā sajūsma. Kas nāk no garīgās sajūsmas? Nu, protams, ka garīgās dziesmas! Gribi vēl? Nu, redz, katra nākamā garīguma pakāpe kļūst arvien intensīvāka. To sauc par attīstību. Bet tā nebūt nav viegla. Lūk, kad esi jau diezgan pilns ar garīgumu, sākas garīgā ciņa tev pašam ar sevi vai citiem mošķiem. Tā ciņa nemēdz būt viegla, taču, ja tu pieliec visus garīgos spēkus, tad labais vienmēr uzvar! Uzvara ir salda, pat ja esi dabūjis zilu aci. Citreiz atkal gadās, ka uznāk runāšana mēlēs. Bet tā ir ļoti personīga pieredze, ne visi to saprot. Beigās tam visam seko garīgās ciešanas. Arī fiziskās mēdz būt, jo vēl jau miesā esam. Bet bieži gadās, ka ciešanas ir pa priekšu un tikai tad tu sāc uzņemt garu. Ja tā labi padomā, tad patiesībā parasti viss sākas tieši ar ciešanām...

– Diez kas nav, – iebilda Gūtenmorgens.

– Nevajag forsēt, visu vajag ar mēru. Īpaši jau ar garīgumu, – atbildēja Krūmiņš.

– Ar mēru, tu saki... Vispār dakteris arī teica, ka visu vajag ar mēru... – domīgs noteica Gūtenmorgens un aizgāja uz pirti.

M. BĒRZIŅŠ

Z. Zaharāna ilustrācija

Kāzas Austrālijā

- ❖ Pirmajā naktī pie gultas jātur Strauss. Ja v galvu pabāž zem segas, būs meita, ja tur uz plaukta, tad puika.
- ❖ Līgavas sukulentu pušķī jāiepin vismaz vi na ķirzaka, lai pušķis izskatītos dzīvāks.
- ❖ Austrālijā kāzas svin trīs dienas un beigās visi viesi ir galīgā pilknībā.
- ❖ Kad precoties divas ģimenes krustojas, ta par jauno pāri mēdz teikt – tas ir Bumerar ga tipa krustojums.
- ❖ Ja līgavas mestais pušķis atgriežas atpaka laulība nebūs ilga.
- ❖ Pirms mičošanas nelūgtie viesi pārgērbja: un nāk aborigēnos.
- ❖ Austrālijā ir teiciens – Sievasmāte – Tasmā jas velns!
- ❖ Pasaules otrā pusē pie galda kāzinieki sēž otrādi /ar muguru pret galdu/ un rasolu ē no apgāztas bļodas apakšas.
- ❖ Pēc pusnakts, kad jaunie gulēt iet, visi sadodas rokās un dzied: Apkārt griezu ķengurieni, somai vaļu meklēdams!

Teicieni par neiespējamo

- ❖ Kad Ļeņinu apraks...
- ❖ Kad Repše uz Marsa atgrieziesies...
- ❖ Kad Judīte paduses izskūs...
- ❖ Kad stringos operā ielaidīs...
- ❖ Kad pats lampiņu no mutes ārā varēs izvilkt...
- ❖ Kad pieclatnieka ozolam lapas birs...
- ❖ Kad točkās čekus sāks dot...
- ❖ Kad govs šmigu dos...
- ❖ Kad liekie zobi glāzē sāks runāt...

Paraksti zem fotogrāfijām presē

- ❖ Dainis Īvāns? Jā, es ēdu ar muguru!
- ❖ Fotogrāfija, kur Pliners runā no tribīnes, – Yo, Yo, comon, padņemitķe ruki, gdje že vāši ruki, everybody comon, padņemitķe ruki, ņevīžu vāši ruki!
- ❖ Uldis jautā Dāvidam: – Vai tu patiešām tā izskaties, vai tu tikai mani āzē?
- ❖ Nācu uzvalkā. Fraku dēls pingvīna kostimam uz karnevālu paņēma.
- ❖ Andris Bērziņš sveicinās ar Andri Bērziņu: – Sveiks, Es Pats! Nu, sveiks, sveiks!
- ❖ Bilde, kur Šlesers stāv pie liela augstsprieguma sadales skapja, – Panāciet tuvāk, lai mēs lienam kadrā!
- ❖ – Nu, ko, Zigfrīd, joprojām tev nav nekādu problēmu? Ja nu kas – zvani! – ar smīnu seją Zigfrīdam saka Aptiekas ielas galvenais ārsts Tālvāldis.
- ❖ Bet es jums kabatā ieliku foreli! Mūsu operas garderobē tā ir pieņemts!
- ❖ – Man sāp ceļi. Nezini no kā? – No tā, ka garās basketbolista kājas tev bija jāved atsevišķi lidmašīnā – bagāžas nodalījumā, Biedriņ!

METĀLA PIENĒMŠANAS PUNKTS

N. Nagaine

TERMINU SKAIDROJUMI

No Latviešu Konversācijas vārdnīcas un 20. gs. sākuma mācību literatūras

Tvaika svilpes – svilpes, kuru skaņa izceļas no tvaiku jeb suta stipri strauja izplūduma pa svilpes augšgala jeb galvas šķirbu.

Uguņošana – mākslīga apgaismošana ar viegli un ātri degošām vielām kara nolūkiem vai arī ar krāsotām ugunīm izpriecās nolūkā.

Ūdensmotori – vispārējs nosaukums ikkatram kustinātajam, dzinējam jeb griezējam, ko dzen ar ūdensspēku.

Upes zirgs – /Hippopotamus L./ pieder pie lempīgo dzīvnieku dzimtes.

Nilas zirgs – /upes cūka, H. amphibius/ lempīgs, neglīti drukns kustonis, 4 m garš, 1,5 m augsts, ar 45 cm garu asti.

Vēderrunātājs – tāds cilvēks, kurš prot izdot balss skaņas, kas klausītājam izliekas nākam pavisam no citas vietas.

Strūklaka aka – fontāna, akas ietaise, no kuras viena vai vairākas ūdens strūklas šaujas gaisā.

Dzesējamie rīki – daikti, ar kuriem visādus objektus kā cilvēka organismu, dažādas cietas vielas un šķidrumus, arī gāzes var ātri atdzesēt.

Gudrās grāmatās ieskatīties SLĀTAKS

BIN LADENA TERORISTU PULCIŅŠ

No vēstures eksāmena

❖ Lidmašīnas ietriecās debesskrāpjos, ko dēvēja par *Siāmas dvīņiem*; Diviem brāļiem.

❖ Teroru lidmašīnas ietriecās dvīnīšos.

❖ Irāka izrādīja savu triecienuzbrukumu, ietriecot divas lidmašīnas pasaulē kultūras elementos – Dvīņu debesskrāpjos.

❖ 11. septembrī krievu lidmašīnas aizlidoja uz ASV un sasitās pret debesskrāpjiem.

❖ Ir pasaulē cilvēki, kas tomēr atdod savu dzīvību, lai tikai citiem būtu slikti

❖ 2001. g. 11. septembrī ASV saņēma uzbrukumu no Tuvo Austrumu valsts Afganistānas terorakta veidā.

❖ Binladens ar divu lidmašīnu palīdzību izjauc divus debesskrāpjos.

❖ Osama Binladens; Osams Bins Lādens; Osama Pinladens.

❖ Afganistānas prezidents Bin Ladens.

❖ Lidmašīnā atradās vairāki tūkstoši ASV iedzīvotāju.

❖ Katru vakaru esam pieraduši vērot teroraktus, un man rodas domas, kas tas varbūt ir normāli.

❖ Terors nav viegli novēršams. Nekad nevar zināt, kur tas iemājos.

❖ Sākās karš starp ASV un Osama bin Ladena teroristu pulciņu.

VĒL VIENA PARODIJA

Reiz mežmalā eglīte dzima,
Kaut pēr te vēl plosījās guns.
Ar bālganām skujām kā slima
Un visādi citādi štrunts.

Smej priedes un lapegles cēlās:
– Nu paskat tik, kverplis tāds!
No vārgās, pēc skata žēlās,
Sāk veidoties patikams stāds.

Te vienudien zaķītis ģeko,
Tas dusmīgi lādas un spļauj:
– Ik dienas man pelēcis seko.
Vai nav vairs neviena, kas šauj?

Te visi uz ceļu vien skatās.
Tāds troksnis, ka kurlais pat dzird.
Melnas dūmu mākonis kratās,
Un šausmas, cik draņķīgi smird.

Kad beidzot klist nejaukie dūmi,
Top saskatāms žigulis ziļš.
Stāv nokvēpis vecūkiņš drūmi,
Bet rokās dreb cirvis un šķīls.

Drīz elšdams pa mežu viņš drāžas,
Līdz atradis egli, ka prieks.
Viens cirtiens, un eglīte gāžas,
Pa gaisu jūk dubļi un sniegs.

Jau salonā kociņu grūzdams,
Viņš sajūt, ka notiks kas sliktš.
Pa ceļu skrien šņākdams un pūzdams,
Nu, protams, ka mežsargs, kas cits.

Ko šogad mums greznot un pušķot,
Stāv vecūks, no egles ne vēsts.
Vien skujas tam bārdeles kušķos
Un vārdi, ka griboties ēst.

Nav mežsargs to atstājis bešā,
Viss notikums dūmakā tīts,
Jo papīrs, kas rēgojas ķešā,
Ir grūntīga sodamā kvīts.

Ar smaīdu INĀRA ŠTEINBERGA

I. Melgailis

PAR ZĒNU UN MEITENU ATTIECĪBĀM

Daži dokumentēti skolēnu izteikumi

- ❖ Agrāk jau zēniem meitenes interesēja, tikai lai norakstītu mājas darbu, tagad tas liecina par kaut kādām attiecībām.
- ❖ Mani neinteresē mūsu klases zēni, jo redzu tos katru dienu.
- ❖ Es esmu izlēmusi, ka mani zēni neinteresēs līdz sešpadsmit gadu vecumam, bet viņiem jau tas neinteresē.
- ❖ Skolotāja teica, ka klasē visiem ir jābūt draudzīgiem, tāpēc agrāk nācās izlikties, ka draudzējamies arī ar meitenēm.
- ❖ Ko var gribēt, ja pat ceturtajā klasē klases vakaros visi nolien pa stūriem.

BĒRNU VALODINA

Ko runā un raksta tie, kuriem mazā nekā septiņi

- Es vasarā braucu peldēt ar rīteni baseinā. E tur peldēju vārdītē, sunīti un vēl uz mugur
- Vakār mēs bijām ekskursijā uz baznīcu. Die neredzējām. Viņš nebija darbā. /Par mācītā
- Mammu, skaties, kādi skaisti sprāgoņas! /P salūtu./
- Mammu, šitas onkulis gan nekad vairs nestaigās! /Par pieminēkli/
- Pasakas ir sacerējuši tādi cilvēki, kas nekad nav dzīvojuši, jo viņi nemaz nezina, ka īste bā tā nemēdz būt.
- Mamma ar tēti ar ragaviņām slēpo.
- Iepūt manā baloniņā tā, lai paceļas gaisā!
- Vecmāmiņa taisīs bezdesmannu.
- Neliec naudiņu purciņā, liec curciņā!
- Mammu, vai Santa Klauss atnesīs arī eglīti?
- Agrāk salavecītis lida pa skursteni, bet taga pa radiatoru.

CV PĒRLES

- Pilsonība: ir.
- Vēlamais amats – sekretērs.
- Manas zināšanas ir pietiekamas pozitīva pirmā iespaida radīšanai.
- Man prieks, ka es jums varu vel uzrakstīt vestule, man ir 28 gadi, man ir pieredze ne kai darbā, bet arī visāda dzīves pieredze. Es daudz ko māku darīt, bet arī ātri macos, ja nepieciešams nakamai darbai. Un vēlos, lai jūs novērtējat mani un sutiet man atbildi lai pozitīvu – jūsu piekrišanu darbai vai jūsu atteikšanu. Paldies par jūsu uzmanību pret mani vēstule un cv.
- Latviešu valoda: perfekti, ļoti labs saprātīšas nas limenis.
- Intereses: cilvēku testēšana un pārbaudīšas
- Darba pieredze: grāmatvēžu izpalīdzētāja.
- Pieņemot mani, jūs iegūsiat darbinieku, kas darbu neatklāj rūpīgi pusdarītu.

Materiālus pierakstīja, grupēja un atla A. GRUBE un A. KL

VĒSTURISKS IESKATS LATVIEŠU VALODAS EKSĀMENĀ

Izlaišanas aktā uz manis bija rozā kleita ar lielu banti. /Izlaidumā man mugurā; lenti/
Man patik pastaigāties pa kapiem. /patik pastaigāties kāpās/
Pagājuša vasarā bērni bija laukos. /Pagājušajā; laukos/
Man patik klausīties mūziku uzausēnēs. /patik; austiņās/
Bērībā es gāju dejošanas un pišanas pulciņā. /pišanas/
Svētdienās brokasti uz plītas gatavo vīrs. /brokastis uz plīts/

Mēs esam ļoti daudzīga ģimene. /draudzīga/
Pāri upītei vīrs sasita tiltu no dēlēm. /upītei; uztaisīja; dēļiem/
Vienreiz es biju uz orgānu koncertu. /ērgļu/
Apaļo jubileju es svinēju restaranā, kā pateiktu, ar muziķu. /restorānā, tā sakot, ar mūziku/
Arī Latvija ir daudzi skasti vieti un dabi. /daudzas skaistas vietas; daba/
Agrāk es didīju un tamborieju smuki darbi. /adiju; tamboreju; glītus darbu

Kas gan viss nenotiek pasaulē

Devonas un Kornvolas /Lielbritānijā/ policija mēdz saņemt visdīvainākos lūgumus palīdzēt. Pēdējā laikā vien ārkārtas gadījumiem domāto tālruna numuru 999 spiedusi kāda sieviete, kura pēkšņi konstatējusi, ka kļuvusi pārāk resna, lai ierūmētos mīļotajās biksēs, kāda cita satraukusies, ka pulkstenim beigusies baterija, bet kāds vīrietis lūdzis viņam atvest picu...

Narvas /Igaunijā/ kapsētā dažu mēnešu laikā divas reizes mēģināts atrakt šā gada aprīlī apglabātas sievietes kapu. Decembra sākumā sargs ievērojis, ka racējs gandrīz aizkārpījis līdz zārka vākam, turklāt zeme kašņāta ar rokām... /Iņš piezvanījis mirušās meitai, bet viņa pēkšņi atzinusies, ka māte viņai neliekot mieru – kā dzīva rādoties sapņos. Tāpēc meita nolēmusi uz mirušo palūkoties *dzīvajā*. Kašņātāja sūrojusies, ka rakt esot dikti grūti, bet nav atklājusi, kāpēc ļaunā to ar rokām, toties kā starp citu piebildusi, ka vēloties atgūt ar mirušās kaklu aplikto ķēlīti ar krustiņu un zelta rokas pulksteni...

Par izgudrojumiem, kas šķiet nenopietni vai absurdi, piešķir *Ig Nobel* prēmijas. Četri britu zinātnieki izpelnījušies ievēribu ar pētījumiem, āpēc strausi aplokos vairojas lēnāk nekā dabā. /Iņi izrādot lielāku interesi par cilvēkiem – saņem kopējiem.

Kārnegi Mellona universitātes /ASV/ zinātnieki atklājuši, ka jautri cilvēki daudz retāk saaukstējas nekā nervozi un ātri aizkaitināmi. Pētījumā vairāk nekā 300 brīvprātīgajiem iešcināja saaukstēšanās izraisītāju rinovīrusu. Ieviens no dzīvespriecīgajiem nesūdzējās, ka stu jel kādas saslimšanas pazīmes.

Vjetnamā veselu gadu nāvinieku kamerā vadījusi Njugena Tī Čaņa palikusi stāvoklī. *Kā tas iespējams?* – brīnās cietuma apsardze. *Vēsture atkārtojas. Šis ir otrais gadījums, kad viete kļuvusi grūta no svētā gara,* – apgalvo cietuma kapelāns.

Tadžikistānas prezidents Eomali Rahmonovs levis pavēli atlaist visus ierēdņus ar zelta zīmēm. – *Jūs sūdzaties par mazām algām, bet mūte na ar zeltu. Zobārsti tagad raujas pat pa nakšņiem, lai tūkstošiem pacientu nomainītu zobus.*

Sabiedriskās domas aptauja Lielbritānijā liea, ka angļi ir ar mieru atteikties no sekša, ja nodrošinātu 100 gadu ilgu mūžu. Turpretī naudas atteikties viņi nespētu. Secinājums: ja acīmredzot sniedz lielāku baudu.

Nīderlandē, Zvolles pilsētas kapsētā, kapracis iīšām apracis pats sevi, uzgāžot sev virsū iktu zemes kalnu. Par laimi, tuvumā bijis viņa ēģis, kurš nelaimīgo atracis. – *Pašapkalpošā: tagad modē,* – stoiski secinājis kapracis.

Honkongā atvērta dārgākā viesnīca pasaulē – sienās, griestos, lustrās, skapišos, gultās, vannā un pat tualetes podā izmantots zelts. Viena diennakts greznajos apartamentos maksā 26 000 dolāru. Pat miljonāri apjukuši un baidās tik lepnā atejā nokārtoties, un dodas uz sabiedrisko tualeti.

Sindžjanā /Ķīnā/ aizliegts apmeklēt kūstošos ledājus, jo tie ir dzeramā ūdens avots vairāk nekā diviem miljoniem cilvēku Urumči pilsētā. Iemesls vienkāršs – ceļotāji bieži apmierina savas dabiskās vajadzības.

Britu zinātniekiem izdevies apgāzt sviestmaizes likumu. Ja, ātri spiežot nazi uz maizes, maina rīkas virsmu, tā piezemēties līdzīgi no koka krītošai lapai – ar izliektām malām uz augšu.

Izmantojot datorprogrammu un salīdzinot Bībeles faktus ar seno zvaigžņu pētnieku piezīmēm, rumāņu zinātnieki aprēķinājuši, ka Jēzus Kristus miris pulksten 15.00, piektdienā, 3. aprīlī mūsu ēras 33. gadā, bet debesīs uzbraucis tā paša gada 5. aprīlī.

Par labāko ātrrunātāju tiek uzskatīts angļis Stīvs Brainers, kurš grupas *Queen* albuma *Nakts operā* dziesmu tekstus no otra gala izlasīja deviņās minūtēs un 58 sekundēs.

Kopš 1997. gadā slavenais eksbītlis Pols Markartijs pārstājis dalīt savu parakstu katram *Bitlu* apsēstam fanam, viņa autogrāfs kļuvis deviņas reizes dārgāks un tagad tiek pārdots par 2370 dolāriem.

Jauns pasaules rekords oktobra sākumā sasniegts Japānā, kur 14 718 cilvēki vienlaicīgi piedalījās tradicionālajā japāņu tējas dzeršanā. Visi dalībnieki sēdās ap 1,5 kilometru garo paklāju un pēc komandas *itadakimasu* reizē sāka dzert atspirdzinošo dzērienu.

No katriem sešiem gulbju mazuliem viens pasaulē nāk, pateicoties dzīvesbiedra neuzticībai. Šādus putnu ģenētisko testu rezultātus snieguši Melburnas universitātes mācību spēku pētījumi. Nav īsti saprotams, kā gulbji pamanās piekārt savus partnerus – pāri taču visu laiku turas kopā.

Japāņu zinātnieki izdarījuši ģeniālu atklājumu – cilvēkiem, kuri uzskata, ka viņu pēdas smird, tās patiešām nelabi ož, bet tiem, kuri tā nedomā, pēdas pat nemazgātas un sasvīdušas nesmird.

Nirnbergas /Vācija/ universitātes profesors Zigfrīds Lērls publicējis pētījumu, ka sauļošanās padara cilvēkus dumjākus. – *Četrpadsmit dienas pludmalē katastrofāli pazemina intelektuālo koeficientu.* – Bet ja pie jūras lasa grāmatu?

Nujorkas Acu un ausu slimību klīnikas ār Roberts Ričs izpētījis, ka vīriešiem glaukomu da pārāk cieši sasieta kaklasaitē, kas nospiež jū vēnu un izraisa asinsspiediena paaugstināšar acu ābolos. – *Arī sievietes mēdz slimot ar glaukomu,* – iebilst skeptiķi. – *Sievietes ir īpaša paraiba, ko neviens vēl nav izpētījis.*

Ja cilvēku darbā novērtē vai pārāk kritiktas ietekmē viņa veselību negatīvi lielā mērā nekā alkohols un smēķēšana. Pie šād atziņas nākuši Diseldorfas Universitātes /Vācijā/ medicīnas sociologi. Visretāk ar sirds i asinsvadu slimībām sirgt darbavietās, kur priekniecība neskopojas ar uzslavām.

Grupa Polijas parlamenta deputātu ier sinājusi pasludināt Jēzu Kristu par Polijas kara Vairākums garīdznieku ir sašutuši, toties dputātu ideju atbalsta 33 % Polijas iedzīvotāji 51% ir pret.

31. decembrī Tbilisi /Gruzijā/ iedzīvotāji mīlojās pie svētku galda, uz kura bija novietc neskaitāmi milzīga izmēra ēdieni. Šo akcijā rīkoja pilsētas dome, lai iekļūtu Gīnesa rekord grāmatā.

Santi Sundaradžana, kura 2006. gada Āzijas spēlēs 9. decembrī 800 metru skrējienā ieguva sudraba medaļu, būs jāšķiras no godalgas, ja viņa nav izturējusi dzimuma piederības testu. Sportistes vai drīzāk sportista karjeru var glāb vienīgi dzimuma maiņas operācija. Viņas pie derīgie ir sašutuši, jo uzskata, ka līdz šim neku neparastu viņas uzvedībā nav manījuši.

27. decembrī Biškekas /Kirgīzijā/ ielās parāde soli devās Kirgīzijas iekšlietu Akadēmijas kursanti – visi tērpti Sniegbaltītes kostīmos. Akciju ar devīzi *Roks par sniegbaltīšu sociālajām tiesībām* atbalsta fonda *Soros – Kazahstāna* sieviešu programma, bet ierosinājusi rokgrupa *Halligani Ra*. Organizatori uzskata, ka Sniegbaltītes loma: tēlotājas strādā vairāk, bet saņem mazāk nekā Salātēvi.

Amerikāņu televīzijas diva Marta Stjuarte beigusi romānu ar Entoniju Hopkinu. Par iemeslu viņa min to, ka nespējusi atbrīvoties no sajūtas, ka cilvēkēdāja – Hanibāla Lektera – lomas tēlotājs /filma *Jēru klusēšana*/ grasās apēst viņas smadzenes. Ne velti Hopkinss par šo lomu saņēma Oskaru.

Kubas iedzīvotāju ilgā mūža garums izskaidrojams ar regulāru seksu, cigāru smēķēšanu un stipras kafijas dzeršanu. Pie šāda slēdziena nonākuši argentiniešu zinātnieki, kuri pētīja kubiešu dzīves veidu Viljaklāras provincē. Vīdējais kubiešu mūža garums ir 76 gadi.

IZRAKSTI: JAUNAIS GADS... TĀ IR ĀRSTEIGUMA GAIDĪŠANA!

BEZ VĀRDIEM

UZRAKSTS: PĀRPILNĪBU CŪCIŅAS GADĀ!

UZRAKSTS: JAUNAIS GADS - ĀRSTEIGUMU LAIKS!

BEZ VĀRDIEM

UZRAKSTS: LAIMĪGU JAUNO GADU!

BEZ VĀRDIEM

DĀRGĀ, PASTEIDZIES! NOKAVĒSIM!

UZRAKSTS: LAIMĪGU JAUNO GADU!

- ES TAČU TEICU, KA BEZ MUMS NESĀKS!!!

DADŽA lasītājus Jaunajā gadā sveic Sanktpēterburgas mākslinieki
V. Podvitskis /Krievija/ un S. Koršuns /Kazahstāna/

SĀRKANĀS CŪKAS GADA HOROSKOPS

Auns 21.III – 19.IV

Gada sākumā jūsu radošā potenciāla spidometrs rādīs bīstamu ātrumu. Skatiet, ka nenobraucat savu cūkas laimi! Pat ja būsiet izticis bez negadījumiem, gada nogalē kļūsit apcerīgs.

Vērsis 20.IV – 20.V

Vēloties atbrīvoties no visa liekā, ar triku meistara izveicību tracināsiet tuviniekus. Ja kāda brīnuma dēļ attiecības tomēr izdosies saglabāt, un uz karjeras kāpnēm nepaslidēt, varat tikt pie lielākas rocības.

Dvīņi 21.V – 21.VI

Kaislību un emociju vadītam, jums būs grūti sadzīvot ar atziņu, ka Cūkas gads nenozīmē to, ka jārikojas cūciski. Vispār vadīsiet dienas ierastajā ritmā: vienu – plēšot matus no galvas, citu grimstot svētlaimē.

Vēzis 22.VI – 22.VII

Jūsu prātu nodarbinās pasuules iekarošanas plāni. Diemžēl centieniem pakļaut cilvēci, sākot no darba devēja un beidzot ar otru pusīti, ir zems lietderības koeficients.

Lauva 23.VII – 22.VIII

Labs gads – sitīsieties kā žids pa Miķeļiem, bet iekšēji būsiet pārliecināts, ka jums, ar jums un pie jums viss ir kārtībā. Vai tad ar to nepietiek?

Jaunava 23.VIII – 22.IX

Cik lielus nedarbus sastrādāsiet, tik lielas pārmaiņas gaidāmas. Tomēr gaidāmas arī tādas situācijas, kurās skaidrs saprāts nelīdzēs. Nenokariet degunu! Pastāv daudz prāta aptumšošanas veidu. Jums viss būs labi.

Svari 23.IX – 23.X

Ja jaunā gada sākumā izdosies samaksāt vecā gada parādus, tad dzīvosiet bez raizēm. Ja ne – turpināsiet uzkrāt pozitīvas emocijas. Jūsu misija ir cīņa pret terorismu un teroristiem. Sāciet ar tuviniekiem!

Skorpions 24.X – 21.XI

Ražīgs gads! Ar vārdu cūka jums asociējas vienīgi krājkasīte /darbs/, tāpēc visu, kas tajā nav iebāzams – sievu, vīru, bērnus... atstāsiet ārpusē un, iespējams, pat nepamanīsiet, ka tos pievācis kāds cits.

Strēlnieks 22.XI – 21

Ja tuvinieki neapiesies arī kā jēlu olu, kļūsit neciešs noriposit no plauktiņa pazuļēsities. Tomēr, iesjams, tikai tā varat atklāt patiesībā esat nevis para bet zelta oļiņa.

Mežazis 22.XII – 19.I

Mežāža ragi nav tikai karierocis. Ja nostiepsit stiem veļas striķi un avantū neielaidīsities, gaida panāmi gan darbā, gan mīlā.

Ūdensvīrs 20.I – 18.II

Ikviens notikums rosinās uz dziļi filozofiskām pārēm. Brīžiem jutīsities un vedīsities kā Džordano Bno, brīžiem kā Žanna d'Ar. Ja izdzīvosiet, iespējams, gā nogalē tiešām būsiet izdar kaut ko sakarīgu.

Zivis 19.II – 20.III

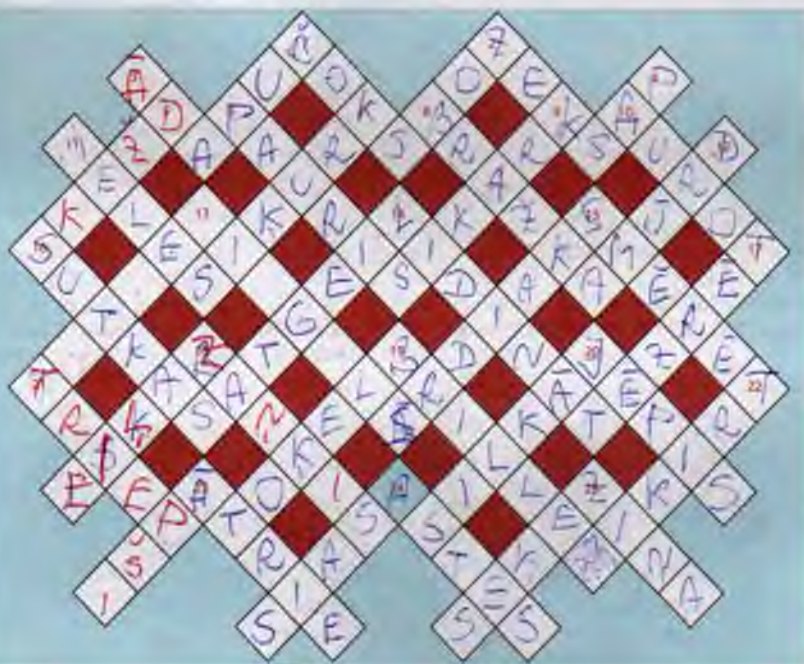
Neatkarīgi no tā, cik liela z esat, jūsu tuvumā var gadī kāda vēl lielāka. Ja gūt sasniegt plānoto, peldiet sa barā un nemainiet peldēšar virzienu! Neatlaidīgie izkl pat no aizvākota akvārija.

Zvaigžņu tulks PROCL

LATVIEŠU VALODAS ŽARGONU MĪKLA

Pa kreisi:

1. Blāķis, gūzma.
2. Pirdiens.
3. Atteikšanās no jājiņa kāršu spēlē.
4. Vīrietis – savs čoms.
5. Policists.
6. Vecs vīrs.
7. Saigusi, skāba.
8. Mangot.
9. Neatļautas.
10. Nedzēris /.../ tiklīš.
11. Šķilt valodu.
12. Dolāri.
13. Maksāt.
14. Pārmērīgi seksuāls irietis.
15. Veikli paņēmieni.
16. Neattapīgi, adumji cilvēki.
17. Izdarīga persona.
18. "Krājkases", kas arasti izrādās cauras.

- a labi:** 1. Ķurķis. 2. Cietumnieks. 3. Nepatikama persona. 6. Ķobis. 8. Kandža. 10. Blaut, kliegt. 11. Tās, kurās runā nepatiesību. 13. Zilums zem acs. 14. Mest, vantēt. 15. Kukulot. 16. Diennaktis, as jāpavada policijas iecirknī par huligāniskam darbībām. 18. Pritons. 19. Atejas pods. 20. Ābols. 21. Ziekēt. 23. Profesionālie ātrās palīdzības sniedzēji. 24. Sekotāji. 25. Vēsts.

Sastādījusi VIZMA KRONĪTE

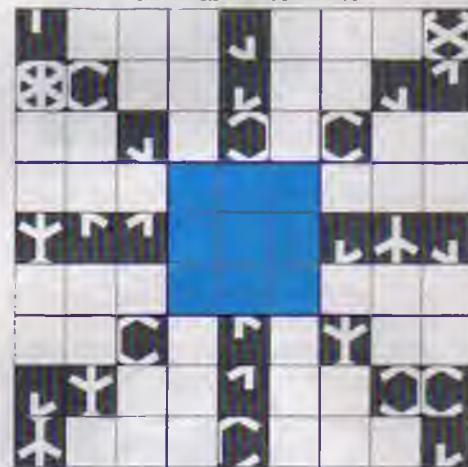
ĒBUSS

Ar cipariem apzīmētas burtu vietas vārdā. Vārdi ir uzzīmēti. Atmini, ko domā hakeris!

Attēla fragmentu SUDOKU IV

9 dažādi attēla fragmenti jāizvieto 81 lauciņa režģī tā, lai nevienam tiem neatkarīgi nevienā vertikālē, nevienā horizontālē un nevienā 3x3 kvadrātā. Ja uzdevumu atrisināsiet pareizi, tad ietonētā 3x3 kvadrātā izveidosies viss attēls.

23. numura nosacītā attēla SUDOKU atrisinājums

Attēla 23. numura JAUTRAJĀM KVADRĀTIEM

Horizontāli:

7. ZAUDĒT 8. BLUSAS
9. GALIS 10. GAROZA
11. SKAĻAS 12. BAROTS
13. ČAVINĀ! 14. TIKUMS
15. SKIDKA 22. BUDZIS
23. RĪKSTE 24. MELIEM
25. OBERIS 26. MĒRKIS
27. GURĶIS 28. SKĀPIS
29. VADZIS 30. NEDARA

Vertikāli:

1. LAMĀTAS 2. BĒRZINŠ
3. BLAKTIS 4. PAGALMS
5. KAČĻKA 6. SILTĀKS
16. LURBAKS 17. ŠIZIKIS
18. KĪVĒJAS 19. STRIKIS
20. CEPURES 21. NĒMERS

23. numura rēbusa atbilde ir: labākā piedeva zupai ir bads.

ai pasūtītu spēli, kods jāsūta uz numuru:
MT: 29300095 Tele2: 26000899

SPĒLES

"Mr. Bina Autosacikstes"
Iejūties Mr. Bina lomā un sacenties ar smieklīgajām trīsriteņu mašīnām.

Spēle der daudziem Nokia, Motorola, Samsung un SonyEricsson telefoniem ar krāsainu ekrānu, kā arī Siemens c65, ct65, cv65, cx65, cxt65, m65, s65, sk65, sx1 un LG c3300, c3310.

557847

Adamju Spiegs 2"
Irlīcis dodas uz Āfriku. Tavs uzdevums ir sakaust pretinieku armiju.

Spēle der daudziem Nokia, Motorola, Samsung, Siemens un SonyEricsson telefoniem ar krāsainu ekrānu, kā arī Sharp gx-e30, gx10, gx15, gx20, gx25, 30, gx32.

"Viduslaiku Šahs"
Skaists grafiskais izpildījums un seši dažādi sarežģītības līmeņi.

Spēle der daudziem Nokia, Motorola un SonyEricsson telefoniem ar krāsainu ekrānu, kā arī Siemens c65, ct62, cx65 un Samsung d500, e315, e350, e530, e720.

559566

"Auto Sacikstes"
Realistiska trases simulācija un dažādas ātras mašīnas.

Spēle der daudziem Nokia, Motorola, Samsung, Siemens, Sharp un SonyEricsson telefoniem ar krāsainu ekrānu.

559164

"Video Pokeris"
Īstiem pokera cienītājiem. Kopā veseli četri dažādi videopokera automāti!

Spēle der daudziem Nokia, Motorola, Samsung, LG, Siemens un SonyEricsson telefoniem ar krāsainu ekrānu, kā arī Sagem c5-2, v55, v65, v75, x5-2, x7.

559045

Marsiešu Uzbrukums"
Kāpies karš starp Zemi un Marsu. Izstāvēti planēti no naidīgajiem marsiešiem!

Spēle der ļoti daudziem Nokia, Motorola, Samsung, Sharp un SonyEricsson telefoniem ar krāsainu ekrānu.

559270

Autro melodiju pasūtīšanas kods jāsūta uz numuru:
MT: 29300095 Tele2: 26000959

JAUTRAS MELODIJAS

	BALSS
Prāgstošā Nokia	558837
Ļv Bikšs Zvana, jo Šeit Janka runā	556359
Ābja Smieklī	554656
Uzikālās Atraugas	558124
As Nepaceļ uz Pirmo, tas ir Losis	556361
Jrkšķu Mūzika	554617
Smieklī un Rukšķšana	554924
Ķihoterapeits - Jums Vispār Kādreiz Zvana?	556369
Slīcijas Sirēna	554570
Ģens Nolaišana Podā	552396
Ģcs Modinātājpulkstenis	554649

Mono melodijas cena: 0,35 Ls, Balss melodijas cena: 0,95 Ls

Polifonija, animācija, fona bilde: 0,59 Ls, Spēle: 1,90 Ls

Mono melodijas der visiem Nokia telefoniem (nevajag GPRS).

Polifoniskās melodijas der praktiski visiem telefonu modeļiem.

Balss melodijas der jaunajiem telefoniem ar mp3 atbalstu.

Bildes un animācijas der visiem telefoniem ar krāsainu ekrānu.

Ja saņemtu pakalpojumu, jābūt pieslēgtam GPRS.

Papildus informācija: www.sms365.lv

LMT lietotājiem melodiju kods jāsūta uz numuru: 29300095 (visiem kodiem)
Tele2: 26000699 (Mono), 26000799 (Poly), 26000959 (Balss)

ĀRZEMJU MELODIJAS

	MONO	POLY	BALSS
Paris Hilton - Stars are Blind	558936	559321	559170
Scissor Sisters - I Don't Feel Like Dancing	559467	559466	559361
Reamonn - Tonight	559442	559453	559312
Nelly Furtado - Promiscuous	559444	559438	558964
Chamillionaire - Ridin	559384	559449	558970
David Guetta - Love Don't Let Me Go	559403	559373	559331
Cascada - Everytime We Touch	559385	559388	559360
Justin Timberlake - SexyBack	559430	559448	558977
Flipsyde - Trumpets	559446	559445	559328
Christina Aguilera - Ain't No Other Man	559322	559432	558959
Rihanna - Unfaithful	559124	558947	558969
Benassi Bros - Every Single Day	559431	559363	559198
Lily Allen - Smile	559114	559318	558732
Nelly Furtado - Maneater	558939	559154	556693
Pakito - Living on Video	558925	558923	558128
Pussycat Dolls - Buttons	559038	559037	558764
Gnarls Barkley - Smiley Faces	558796	558795	558755
Pink - Who Knew	558780	558800	556708
Justin Timberlake - My Love	559552	559556	559543
James Blunt - Wiseman	556430	555958	556817
Fort Minor - Where'd You Go	558098	557990	558015
James Blunt - You Are Beautiful	553066	551225	555386
Flipsyde - Happy Birthday	558012	556901	555949
Gnarls Barkley - Crazy	558759	558708	556670
Bob Sinclar - World Hold On	558097	558721	556688
Shakira - Hips Don't Lie	556437	556599	556645
Mattafix - Big City Life	553829	555304	554671
Bob Sinclar - Love Generation	558776	558707	555255
Pussycat Dolls - Beep	556600	557993	555389
Rihanna - S.O.S	558007	558731	555986
Arash - Boro Boro	559172	554996	559171
Sergio Mendes - Mas Que Nada	558001	558120	558027
Red Hot Chili Peppers - Dani California	558092	558108	557559
Eminem - When I'm Gone	555908	558777	554717
Bombfunk MC's - Freestyler	558778	550961	556716
Akon feat. Eminem - Smack That	559548	559546	559535
Pink - Stupid Girls	557996	557991	555440
Red Hot Chili Peppers - Tell Me Baby	559156	559155	559013
Nelly Furtado - All Good Things	559570	559572	559538
Madonna - Get Together	558938	559319	558789
50 Cent - P.I.M.P.	559158	554986	555751
Armand Van Helden - My My My	558937	558933	558908
Robbie Williams - Sin Sin Sin	558797	558729	557451
Pussycat Dolls - Don't Cha	551327	555984	555852
50 Cent - Candyshop	550985	556959	558779
Black Eyed Peas - Pump It	558756	554557	554870
Black Eyed Peas - My Humps	555906	551229	554823
2Pac - Ghetto Gospel	551243	551158	555266
Pussycat Dolls - I Don't Need a Man	559509	559511	559343
Madonna - Jump	558006	556598	557593
Crazy Frog - Axel F	551278	550887	554660
Paris Hilton - Nothing in This World	559530	559532	559520
Pink - U & Ur Hand	559516	559513	559372
Supermode - Tell Me Why	559280	559514	559181
Crazy Frog - Popcorn	550973	550888	554661
Madonna - Hung Up	550974	551224	554710
Kelly Clarkson - Breakaway	556214	559370	559186
Beyonce - Irreplaceable	559549	559547	559531

LATVIEŠU MELODIJAS

	MONO	POLY	BALSS
Double Faced Eels - Dagmāra	559499	559498	559429
Gain Fast - Viss Mainījies	559500	559497	559489
Ufogrūpa - Spirlibaa	559153	559152	559039
Prāta Vētra - Tin Drums	556400	556377	556321
Apvedceļš - Zemenes	551348	559481	559126
Putnu Balle - Spārni un Vējš	559550	550013	558768
Dons - When Love Turns to Pain	559537	559555	559526
Astro'n'out - Gravitātei Nē	559568	559569	559551
Labvelīgais Tips - Naukšēnu Disko	558798	558799	558113
H2O - Uzmini Nu	559515	559512	559412

KRIEVU MELODIJAS

	MONO	POLY	BALSS
Дискотека Авария - Малинки	558929	559320	558280
Город 312 - Вне Зоны Доступа	558941	559352	559099
Виагра - ЛМЛ	559435	559433	559080
Бандэрос - Коламбия Пикчерз	558802	558803	559378
Чили - Лето	559441	559437	559349
Иракли - Я с Тойбой	551935	553980	559364
А-Студио - Улетаю	559325	551169	555479
Лолита - Пошлю Его На...	558785	558784	555483
Валерий Меладзе - Без Суеты	558783	559032	558031
Ассорти - Красивая Любовь	559326	559324	555485
Дима Билан - Невозможное Возможно	559571	559573	559508

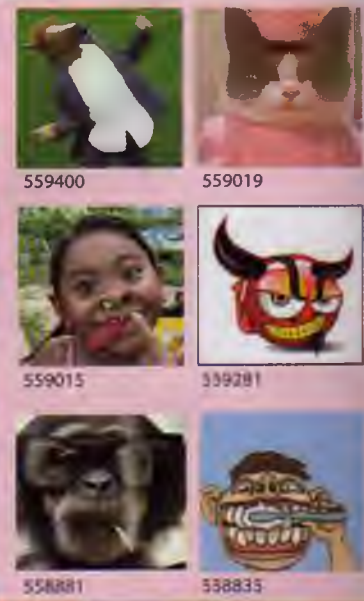
Bildes kods jāsūta uz sekojošu numuru:
LMT: 29300095 Tele2: 26000799

FONA BILDES

Animācijām kods jāsūta uz numuru:
LMT: 29300095 Tele2: 26000799

ANIMĀCIJAS

Vajadzētu
izsaukt
galveno
liecinieku
O.Grīnbergu...

Jā,
kurējo?

